

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ 9ου ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ

ΕΛΑΤΕ

Να παίξουμε
γίνουμε

Φίλοι

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΥΡΩΝΑ

21 ΜΑΪΟΥ-1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1994

Nestlé

Nesquik Φραπέ

...για αξέχαστες
καλοκαιρινές διακοπές!

ΓΝΟΜΗ/FCB

«**Τ**ους ξεφορτωθήκαμε τους κακούς»,
είπε στους φίλους του
ο πανέξυπνος Κουΐκυ και πρόσθεσε:
«Έχω μια πελώρια λαχτάρα
για Νέσκουικ!
Τι λέτε και σεις;».

Παιδιά!

ΖΗΤΗΣΤΕ
ΤΩΡΑ ΤΟ ΣΕΪΚΕΡ
ΤΟΥ ΚΟΥΪΚΥ ΣΤΑ
ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ!

Nestlé

Nesquik

κάνει
το γάλα
απόλαυση!

9ο Πα
Φεστιβάλ

Ελάτε να παίξουμε

Ελάτε παιδιά να παίξουμε
όλοι μαζί και σίγουροι νά 'στε
πως η χαρά θα σας βρει.
Αγάπη και φίλους μαζί στο
9ο παιδικό φεστιβάλ θα βρεις.
Δώρα πολλά γεμάτα χαρά
χαμόγελα φέρνουν στα πρόσωπα των παιδιών.

Όλοι μπορούν να παν. Μη διστάζεις
νά 'ρθεις, οι πόρτες για όλους δά 'ναι
ανοιχτές. Λυπημένος αν μπεις, χαρούμενος
θα βγεις. Σε μια μεγάλη παρέα θα μπεις
και σίγουρος νά 'σαι πως η χαρά θα σε
βρει. Στο πιο διασκεδαστικό φεστιβάλ
εσύ μπορείς να πας να κάνεις φίλους
που θα συντροφεύουν για πάντα. Δε
θα ξεχάσουν, γι' αυτό νά 'σαι σίγουρος
γιατί παν στο 9ο παιδικό φεστιβάλ.

Σ' αυτό θα βρεις αγάπη, χαρά και ό,τι
μπορεί να φανταστεί το γεμάτο
φαντασία μυαλό σου μέσα στο
9ο παιδικό φεστιβάλ!

Γλυκερία Μπατίλα
11ο Δημοτικό Σχολείο Βύρωνα

Ευχαριστούμε τ
που για 4η σ
στηρίζει το Παιδι

Ειδικό
Βύρωνα

να γίνουμε φίλοι

Είμαι ένας τυχερός άνθρωπος.

Είχα πάντοτε πολλούς και καλούς φίλους. Φίλοι απ' τη γειτονιά, απ' το σχολείο, απ' το στρατό, απ' τη δουλειά, απ' τους μικρούς και μεγάλους αγώνες της ζωής.

Σήμερα όταν συναντιώμαστε και σφίγουμε το χέρι, όλα περνούν σαν ταινία μπροστά από τα μάτια μου· χαρές και λύπες, αστεία και σοβαρά πράγματα.

Είναι προνόμιο να ζεις με φίλους· είναι επιτυχία να κάνεις καθημερινά καινούργιους φίλους. Ο τρόπος είναι ένα από τα μυστικά της ζωής.

Εύχομαι ολόψυχα, με τις οικογένειές σας, τους δασκάλους και τη δική μας συμβολή, να κατακτήσετε αυτό το μυστικό.

Στην υγεία λοιπόν των φίλων σας.

Ο Δήμαρχος

Δημ. Νικολαΐδης

την εταιρεία NESTLÉ
υνεχόμενη χρονιά
κό Φεστιβάλ Βύρωνα.

Πρόγραμμα εκδηλώσεων

Ελάτε να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι

Σάββατο 21 - Κυριακή 22 Μαΐου

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Δευτέρα 23 Μαΐου 7.30 μ.μ.

ΕΝΑΡΞΗ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
(πλατεία Ταπητουργείου)

Τρίτη 24 Μαΐου 7.30 μ.μ.

Χορευτικά συγκροτήματα
Α' Παιχνιδότοπος

Τετάρτη 25 Μαΐου 7.30 μ.μ.

Θέατρο
Παραδοσιακοί χοροί
Β' Παιχνιδότοπος

Πέμπτη 26 Μαΐου 7.30 μ.μ.

Θέατρο
Παραδοσιακοί χοροί
Α' Παιχνιδότοπος

Παρασκευή 27 Μαΐου 7.30 μ.μ.

Θέατρο
Παραδοσιακοί χοροί
Β' Παιχνιδότοπος

Τρίτη 24 Μαΐου - Παρασκευή 27 Μαΐου

ΕΚΘΕΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΒΥΡΩΝΑ
(Ν. Ελβετίας 34)

Σάββατο 28 Μαΐου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ 9ου ΠΑΙΔΙΚΟΥ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ στον ΚΑΡΕΑ
(Συνοικιακό Κέντρο ΚΑΡΕΑ)

Κυριακή 29 Μαΐου 7.00 μ.μ.

Θέατρο (Στέκι Νεολαίας)

Δευτέρα 30 Μαΐου 7.30 μ.μ.
9.00 μ.μ.

Οι μαθητές παρουσιάζουν
ΘΕΑΤΡΟ «ΡΑΜΠΑ»
«Στη χώρα του Καπαλλού»

Τρίτη 31 Μαΐου 7.30 μ.μ.

Θέατρο
Χορός και θέατρο (ηλ. Κολημμένου)
Αφιέρωμα στον Κ. Κρυστάλλη

Τετάρτη 1 Ιουνίου 7.30 μ.μ.

ΛΗΞΗ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
(πλατεία Ταπητουργείου)

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ

Αποτελεί πλέον δεσμό η φιλοξενία παιδιών από άλλες χώρες αλλά και από ακριτικές περιοχές της Ελλάδας, πιστεύοντας πως αυτός είναι ένας τρόπος ουσιαστικής επικοινωνίας. Για φέτος το 9ο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα, φιλοξενεί μαθητές Δημοτικών Σχολείων του Νομού Κιλκίς.

Σάββατο 21
Κυριακή 22 Μαΐου

**Πολιτιστικό
Κέντρο Βύρωνα**
(Ν. Ελβετίας 34)
11 π.μ. - 7. μ.μ.

5 από τις καλύτερες
παιδικές ταινίες

- «Ελευθερώστε τον Γουϊλη», σκηνοθεσία: Σάιμον Γουϊλσεν. Παίζουν: Τζαϊημσον Τζαϊημς, Τζαϊημς Ρίχτερ, Λώρι Πέτι.
- «Ντένις ο Τρομερός», σκηνοθεσία: Νικ Κασλ. Παίζουν: Γουώλτερ Ματάου, Τζόαν Μπλουράιτ.
- «Τομ & Τζέρυ». Κινούμενα Σχέδια. Σκηνοθεσία: Φιλ Ρόμαν.
- «Βαθύ γαλάζιο», σκηνοθεσία: Ζακ Λυκ Μπένσον.
- «Τρεις σωματοφύλακες», σκηνοθεσία: Ρίτσαρ Λέστερ. Παίζουν: Ρίτσαρντ Τσάμπερλεν, Μάικλ Γυόρκ.

**Διήμερος Μαραθώνιος
Παιδικού Κινηματογράφου**

Δευτέρα 23 Μαΐου

ώρα 7.30 μ.μ.

Έναρξη του
9ου Παιδικού Φεστιβάλ
(Πλατεία Ταπητουργείου)

Κλόουν - ταχυδακτυλουργοί - χαρά και χρώματα σας υποδέχονται στην Έναρξη του Φεστιβάλ. Ο Δήμαρχος Βύρωνα κ. Δ. Νικολαΐδης ανοίγει το Φεστιβάλ • Τραγούδια από τη ΛΙΛΙΠΟΥΠΟΛΗ με τους Χρήστο Στέργιου και Γιάννη Παπαζαχαριάκη • Εκπλήξεις • Η γιορτή θα τελειώσει με χορό, τραγούδι και πολύ κέφι.

Τρίτη 24 Μαΐου

ώρα 7.30 μ.μ.

Θεατράκι Πλατείας Κολημμένου

Τα παιδιά του 5ου & 11ου Σχολικού Συγκροτήματος χορεύουν παραδοσιακούς χορούς με τη συνοδεία μουσικού συγκροτήματος.

Α' Παιχνιδότοπος
(Άλσος Αγίας Τριάδας)

Ραντεβού για παιχνίδι με παιχνίδια, μουσική και κλόουν-Πειρατές.
Τα παιχνίδια συντονίζουν οι Πρόσκοποι της Τοπικής Εφορίας Βύρωνα-Καισαριανής.

Τετάρτη 25 Μαΐου

**Πολιτιστικό Κέντρο
Βύρωνα**

(Ν. Ελβετίας 34)

7.30 μ.μ.

«Λυσιστράτη» από τα παιδιά
του 13ου Δημοτικού Σχολείου.

8.30 μ.μ.

«Ας παίξουμε τους μεγάλους» του Α. Δελώνη,
από τα παιδιά του 3ου Δημοτικού Σχολείου.

Πλατεία Ταπητουργείου

7.30 μ.μ.

Θεατρική παράσταση «Παράξενα κι όμως ελληνικά» και
παραδοσιακοί χοροί από το 10ο Δημοτικό Σχολείο.

Β' Παιχνιδότοπος

(παιδική χαρά - τέρμα τρόλεϋ)

Ραντεβού για παιχνίδι. Τα παραδοσιακά παιχνίδια συντονίζουν οι Παππούδες από το ΚΑΠΗ Μεταμόρφωσης.
Στο Ραντεβού θα βρείτε και την κλόουν Λουκουμίτσα!

Πέμπτη 26 Μαΐου

**Πολιτιστικό Κέντρο
Βύρωνα**

(Ν. Ελβετίας 34)

7.30 μ.μ.

«Η χορωδία των φάλτσων» από τα παιδιά του
13ου Δημοτικού Σχολείου.

8.15 μ.μ.

Θέατρο: «Άρες-μάρες και τρελλάρες»
του Α. Δελώνη,
από τα παιδιά του 13ου Δημοτικού Σχολείου.

Το 8ο & 15ο Σχολικό Συγκρότημα παρουσιάζει
παραδοσιακούς χορούς και τον μάγο Ντομένικο
με τα μαγικά του (!) στον χώρο του σχολείου τους.

Α' Παιχνιδότοπος

(Άλσος Αγίας Τριάδας)

Ραντεβού για τσουλήθρες (διαγωνισμός).
Οι Πρόσκοποι και ο κλόουν Αλαντίν
με το Τζινι του σας περιμένουν...

Παρασκευή 27 Μαΐου

Πολιτιστικό Κέντρο Βύρωνα
(Ν. Ελβετίας 34)

7.30 μ.μ.

Θεατρική Παράσταση: «Μικροί μεγάλοι» της Λίας Καραββία,
από τα παιδιά του 3ου Δημοτικού Σχολείου.

Άλσος Αγίας Τριάδας

7.30 μ.μ.

Οι μαθητές του 6ου-7ου και 14ου Σχολικού Συγκροτήματος παρουσιάζουν
παραδοσιακούς χορούς και ο κλόουν Αλαντάλων τα κάνει άνω-κάτω.

Β' Παιχνιδότοπος

(παιδική χαρά - τέρμα τρόλεϋ)

«Ελάτε να παίξουμε, να γίνουμε φίλοι»

Τι θα παίξουμε; Έκπληξη!

Οι πρόσκοποι σας περιμένουν...

ΤΡΙΤΗ 24 - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27 ΜΑΪΟΥ

Πολιτιστικό Κέντρο Βύρωνα

(Ν. Ελβετίας 34)

Έκθεση παραδοσιακού παιχνιδιού.

Ώρες λειτουργίας έκθεσης: 7.00 μ.μ. - 9.30 μ.μ.

7.30 μ.μ.

Ραντεβού στον Καρέα

(Συνοικιακό Κέντρο Καρέα)

Ελάτε να παίξουμε με τους προσκόπους πρωτότυπα πρωταθλήματα!

Τα Δημοτικά Σχολεία 9ο και 16ο

παρουσιάζουν παραδοσιακούς χορούς.

Ο Π. Καπετανίδης παρουσιάζει τον Καραγκιόζη

σε νέες περιπέτειες...

Η Λουκουμίτσα είναι όλο εκπλήξεις!

Σάββατο 28 Μαΐου

Κυριακή 29 Μαΐου

Στέκι Νεολαίας
(Πλατεία Ταπητουργείου)

7.00 μ.μ.

Το 1ο Νηπιαγωγείο
Αγίας Τριάδας
παρουσιάζει
την θεατρική παράσταση:
«Ρυθμικά - χρώματα»

Δευτέρα 30 Μαΐου

Πολιτιστικό
Κέντρο
Βύρωνα
(Ν. Ελβετίας 34)

7.30 μ.μ.

Οι μαθητές
των Δημοτικών Σχολείων
παρουσιάζουν
δικά τους τραγούδια
και παραμύθια.

Θέατρο «Ράμπα»

9.00 μ.μ.

«Στη χώρα του Καπαλλού» του Κ. Δαρλάση.

Ο επαγγελματικός θίασος «ΡΑΜΠΑ»

παρουσιάζει σε πανελλήνια πρεμιέρα

την οικολογική κωμωδία του Κώστα Δαρλάση

«Στη χώρα του Καπαλλού».

Τρίτη 31 Μαΐου

Θεατράκι (Πλατεία Κολημμένου)

7.30 μ.μ.

«Ο Πέτρος και ο Λύκος» του Σεργκί Προκόφιεφ

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ. Η ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ ΖΩΝΤΑΝΕΥΕΙ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ ΜΕ 20 ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

Αφηγητής: Γεωργία Τσαντούλα
Πουλάκι (Σάσσα): Έλενα Καροφυλλάκη
Πάπια (Σόνια): Μαρία Ανέστη
Γάτα (Ιβάνκα): Σ. Αναγνωστοπούλου
Παπούς: Κλειώ Υφαντή
Κυνηγός Βλαντίμιρ: Αναστ. Σουλτάτη
Κυνηγός Μίσσα: Αναστ. Τσινισιζέλη
Πέτρος: Άννα Τσουχνίκα
Λύκος: Χριστίνα Τσαντούλα

Στον Ρωσικό χορό:

Βάσω Καρπάνη
 Λούγια Κοσινιάρη
 Αθηνά Μιχαηλίδου
 Έφη Πανοπούλου
 Λύδια Παπανδρέου
 Άννα Παπαθανασίου
 Κατ. Παπαθανασίου
 Δημ. Τριανταφύλλου
 Κλεοπ. Τσουχνίκα
 Βασιλική Χαζιράκη

8.30 μ.μ.

Το χορευτικό του Πνευματικού Κέντρου Δ. Βύρωνα παρουσιάζει δημοτικούς χορούς.

Πολιτιστικό Κέντρο Βύρωνα

(Ν. Ελβετίας 34)

7.30 μ.μ.

**Θεατρική παράσταση: «Αγαπημένο μου Ρομπότ»
 από τους μαθητές του 13ου Δημοτικού Σχολείου.**

6ο-7ο-14ο Σχολικό Συγκρότημα

- αφιέρωμα στον Κώστα Κρυστάλλη
- έκθεση βιβλίου
- παραδοσιακοί χοροί

Τετάρτη 1 Ιουνίου

**Πλατεία Ταπητουργείου
 ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΟΥ**

7.30 μ.μ.

Λήξη του 9ου Παιδικού Φεστιβάλ.

- Παρέλαση των κλόουν.
- Ο Δημήτρης Κάσσαρης τραγουδά ελληνικό τραγούδι.
- Ο Δήμαρχος ανανεώνει το ραντεβού για το 10ο Παιδικό Φεστιβάλ.
- Το συγκρότημα «Μουσικοθεραπευτές» σε τραγούδια απ' όλη την Ελλάδα. Τα τραγούδια ερμηνεύουν οι μικροί Χρήστος και Σταυρούλα Δαλιάνη.

**Επιμέλεια εντύπων 9ου Παιδικού Φεστιβάλ Βύρωνα:
 εργαστήριο γραφικών τεχνών «ΕΡΩΔΙΟΣ»
 ηπείρου 6, τηλ. 82.22.921**

ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ ΓΛΩΣΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ

ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΑΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΠ.Ε.

COMPUTERS: ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ-ΕΝΗΛΙΚΩΝ

ΙΤΑΛΙΚΑ

ΑΓΓΛΙΚΑ

ΓΑΛΛΙΚΑ

Deutschland

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

COMPUTERS

Όλα τα παιδιά αγαπούν το παιδικό φεστιβάλ. Πηγαίνουν εκεί γιατί διασκεδάζουν, γελούν, συναντούν τους φίλους τους και τους αρέσει πολύ.

Το φεστιβάλ αποτελείται από κινηματογράφο, θέατρο και θέατρο σκιών. Είναι απαραίτητο και χρήσιμο σε κάθε Δήμο να γίνονται εκδηλώσεις δωρεάν. Ο Δήμος προσπαθεί για το καλύτερο και έχει πετύχει το σκοπό του. Γιατί εκεί πηγαίνουν και παιδιά που δεν έχουν αρκετά χρήματα για να πάνε μόνο τους σε θέατρο ή κινηματογράφο και να ευχαριστηθούν. Αυτό μας θυμίζει την εποχή του Περικλή που έδινε χρήματα στους φτωχούς γιατί πίστευε ότι το θέατρο μορφώνει.

Όλα τα παιδιά πρέπει να ευχαριστήσουν το Δήμο για τις προσπάθειές του.

Μιχάλης Τζαγόκης
5ο Δημοτικό Βύρωνα

«Πώς θα ήθελα να είναι μια γιορτή»

Εγώ θα ήθελα να είναι μία γιορτή έτσι: Να έχει πολλά παιδιά από όλο τον κόσμο, χαρούμενα, ευτυχισμένα, να είναι χαμογελαστά, να έχουν στις χώρες τους σχολεία να μορφώνονται, να έχουν πολλά θέατρα για να ψυχαγωγούνται. Θα ήθελα να μην δημιουργούνται πόλεμοι γιατί σκοτώνονται πολλοί νέοι, γέροι, γυναίκες και παιδιά και μετά αυτή η χώρα καταστρέφεται. Θα ήθελα όλα τα παιδιά του κόσμου να βρίσκονται σε αυτή τη γιορτή με τις οικογένειές τους και να είναι όλοι πολύ ευτυχισμένοι. Θα ήθελα να είχα φίλες φίλες με όλα αυτά τα παιδιά.

Έτσι θα ήθελα να ήταν μια γιορτή.

Θεώρης Γεωργίου
2ο Δημοτικό Βύρωνα - ΣΤ1

Ένα παιχνίδι «Το Τζαμί»

Ένα παιχνίδι που έπαιζαν παλιότερα τα παιδιά στη Φλώρινα, αλλά και σε άλλα μέρη της πατρίδας μας ήταν το Τζαμί. Στο παιχνίδι αυτό συμμετέχουν 15 έως 20 παιδιά τα οποία χωρίζονται σε δύο ισόριθμες ομάδες.

Ξεκινά αρχή σημειώνουν στο έδαφος έναν κύκλο με διάμετρο δύο περίπου μέτρων και στο κέντρο του στήνουν τα ένα επάνω στο άλλο 15 στρογγυλά κομμάτια από κεραμίδια. Στη συνέχεια με μια μπάλα λίγο μεγαλύτερη από ένα πορτοκάλι οι παίκτες των δύο ομάδων με τη σειρά προσπαθούν, από απόσταση 8-10 μέτρων, να γκρεμίσουν τα σημειωμένα κεραμίδια.

Τα παιδιά που ανήκουν στην ομάδα του παίκτη που έριξε με τη μπάλα τα κεραμίδια, αμέσως απλώνονται γύρω γύρω από τον κύκλο σε απόσταση 20-40 μέτρων, ενώ τα παιδιά της άλλης ομάδας σπινάζουν τα κεραμίδια στην περιφέρεια του κύκλου και κρατάνε την μπάλα.

Στη συνέχεια του παιχνιδιού τα παιδιά που είναι

κοντά στον κύκλο προσπαθούν με τη μπάλα να χτυπήσουν τα παιδιά της άλλης ομάδας και να τα βγάλουν έξω από το παιχνίδι, ενώ εκείνα προσπαθούν να πλησιάσουν τον κύκλο και να μαζέψουν τα κεραμίδια για να τα ξαναστήσουν όρθια στο κέντρο του κύκλου.

Στην προσπάθεια αυτή γίνονται ομηρικές μάχες και το αποτέλεσμα εξαρτάται από την ταχύτητα αλλά και την πονηρία.

Εάν τα παιδιά που φυλάνε τον κύκλο προσέξουν να χτυπήσουν με την μπάλα όλα τα αντίπαλα παιδιά, τότε έχουν κερδίσει, εάν όμως τα παιδιά που είναι έξω από τον κύκλο κατορθώσουν να μαζέψουν και να στήσουν όλα τα κεραμίδια το ένα πάνω στο άλλο στο κέντρο του κύκλου, τότε φωνάζουν τη λέξη «τζαμί» και είναι αυτά νικητές.

Ευθυμία Δεσποτάκη
7ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε

Θέμα: «Ένα παιχνίδι»

Όταν η γιαγιά μου ήταν μικρή έπαιζε ένα παιχνίδι που λέγεται «Συλίκι». Παιίζεται με δύο ξύλα. Το ένα είναι μακρύ σαν μπαστούνι και το άλλο πολύ κοντό. Στο κοντό ξύλο σφύλο άκρες του είναι μυτερές. Με το μεγάλο ξύλο χτυπάς το μικρό, πετιέται πάνω και το ξαναχτυπάς. Σε κάθε βήμα μέτρα έχουν πόντους και όσο πιο πολλούς βαθμούς θα πάρει, στο τέλος όποιος θα έχει τους πιο πολλούς βαθμούς θα είναι ο νικητής.

7ο Δημοτικό Βύρωνα

Ονομάζομαι Νίκη Κεραμίδα και θα σας γράψω μια ιδέα που έχω για το «9ο Φεστιβάλ». Προτείνω στο φεστιβάλ να παίξουμε το παιχνίδι «Ακούστε τον αρχηγό». Αυτό το παιχνίδι παίζεται με μια ομάδα παιδιών. Αυτή η ομάδα διαλέγει ένα παιδί για αρχηγό της. Όταν διαλέξουν αρχηγό θα πρέπει να κάνουν ό,τι τους λέει. Αρχίζοντας πάντα με τη φράση «Ο αρχηγός λέει». Άμα δεν πει αυτή την φράση και πει π.χ. «Καθίστε κάτω» χωρίς να πει «Ο αρχηγός λέει να καθίστε κάτω» και τα παιδιά καθίσουν, τότε χάνουν. Όποιος όμως ακολουθήσει κατά γράμμα τις οδηγίες του αρχηγού χωρίς να χάσει είναι ο νικητής.

5ο Δημοτικό Βύρωνα

Θα μπορούσατε να εκδίδετε ένα περιοδικό για το φεστιβάλ. Π.χ. τα παιδιά να γράφουν ή να ζωγραφίζουν κάτι και στο περιοδικό αυτό να το δημοσιεύετε. Επίσης μπορείτε να γράφετε άρθρα που ενδιαφέρουν τα παιδιά, π.χ. οικολογία, μουσική, αθλητισμός, και άλλα. Μπορείτε να γράφετε για τα προβλήματα του Βύρωνα. Αυτό το περιοδικό να βγαίνει κάθε φορά που ο Δήμος μας διοργανώνει το παιδικό φεστιβάλ.

Γρηγοριάδου Σοφία
Τάξη Ε2 - 1ο Δημοτικό Βύρωνα

Εγώ το φετινό φεστιβάλ θα ήθελα να μην είναι για τόσο παιδικές ηλικίες. Να, ας πούμε έχει πάρα πολύ παιδικά παιχνίδια, παιδική μουσική...

Θα ήθελα να έχει κάποια παιχνίδια που να ικανοποιούν εμάς, τα λίγο πιο μεγάλα παιδιά.

Ευχαριστώ
Βάνα Πετρόκη
4ο Δημοτικό Βύρωνα

Μια ωραία ιδέα για το Παιδικό Φεστιβάλ δά 'ταν να αρχίζει με παρουσιάστρες κλόουν, ντυμένους με τον πιο αστείο τρόπο. Να παίζουν με πολύχρωμα μπαλόνια, να κάνουν τούμπες και να πνίγουν όλους σ' ένα ποτάμι γέλιου. Τα παιδιά να λένε αστεία και ανέκδοτα, ενώ να μοιράζονται σε όλους πολλά και διάφορα δώρα. Στο χώρο του Φεστιβάλ να βρίσκονται παιδιά από όλες τις χώρες. Γέλιο, χορός και τραγούδι.

Γιώργος Σουλιογιάννης
11ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε2

Με λένε Παναγιώτη και είμαι μαθητής της Β τάξης του 16ου Δημοτικού Σχολείου Καρέα.

Στο παιδικό φεστιβάλ που γίνεται κάθε χρόνο στην περιοχή μας, θα ήθελα να δω θέατρο, Καραγκιόζη, κλόουν, παχυδαχτυλομυρ και άλλα ωραία πράγματα και να διασκεδάσω με τους φίλους μου και να περάσω ωραία!

Παναγιώτης Τσαλαβρέτας
16ο Δημοτικό Βύρωνα

Για το φεστιβάλ του Δήμου

Το φεστιβάλ του Δήμου κάνει πάρα πολλά πράγματα. Θά 'θελα να περιέχει ακόμα πάρα πολλά πράγματα. Δηλαδή χορούς, τραγούδια, μουσική, διάφορους πολλούς αγωνισμούς, παιχνίδια δηλαδή ας πούμε κυκλοθέατρο, τσουβαλοδρομίες, καραγκιόζη, θεατρικά και πολλά ωραία έργα και πολλά πράγματα δά 'θελα να περιέχει ακόμα το φεστιβάλ του Δήμου.

Γιάννης Πούλου Ουρανία-Ρανία
7ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

9ο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα ιστορίες

Μια φορά ήταν ένας άνθρωπος που όλο έκλαιγε, τον φώναζαν κλαψιάρη. Μια μέρα τον άκουσα κάτι παιδιά, μόλις πήγαν κοντά του τον ρώτησαν τα παιδιά γιατί κλαίει. Τότε αυτός τους λέει ότι τον φωνάζανε κλαψιάρη. Λίγο πιο πέρα είχε μια ταμπέλα που έλεγε «Προσοχή στα γαργαλόδεντρα». Τότε ένα από τα παιδιά είπε να τον πάμε στα γαργαλόδεντρα. Μόλις τον πήγαν στα γαργαλόδεντρα άρχισε να γελάει και φώναζε να τον βγάλουν. Όταν βγήκε από τα γαργαλόδεντρα τους ευχαρίστησε γιατί είχε πάρα πολύ καιρό να γελάσει.

Αγγελική Διονυσιοπούλου
2ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ1

Οι γονείς μου είχαν ένα πολύ καλό φίλο. Κάνανε πολύ παρέα μαζί του. Εμείς παίζαμε πολύ με τα παιδιά του ιδίως το καλοκαίρι που πηγαίναμε μαζί σε διάφορα μέρη. Πριν 2 μήνες αυτός ο φίλος των γονιών μου αρρώστησε βαριά και πέθανε. Όλοι στενοχωρηθήκαμε πολύ. Οι γονείς μου πολλές φορές τον θυμούνται και κλαίνε. Η μητέρα μου πάει και κάνει παρέα στη γυναίκα του και στα παιδιά του. Ήταν πολύ καλός άνθρωπος και νέος και τον αγαπούσα και εγώ πολύ. Τώρα που βλέπω τους γονείς μου τόσο λυπημένους καταλαβαίνω πόσο πολύτιμη είναι μια φιλία. Ελπίζω ο αγαπητός φίλος των γονιών μου έχει που βρίσκειται να είναι καλά και να ξέρει ότι δεν θα τον ξεχάσουμε ποτέ.

Νικολέτα Κρυστάλλη
2ο Δημοτικό Βύρωνα

Το θλιμένο αηδονάκι

Μια μεγάλη παρέα από παιδιά αποφάσισαν να πάνε μια εκδρομή την επόμενη Κυριακή. Περίμεναν με μεγάλη ανυπομονησία να έρθει αυτή η μέρα και έκαναν όνειρα να περάσουν όσο καλύτερα γίνεται στην εξοχή. Άλλος έλεγε να παίξουμε μπάλα, άλλος έλεγε να περπατήσουμε και κάποιος άλλος έλεγε πως θα παίξουμε επιτραπέζια παιχνίδια.

Τέλος, ήρθε αυτή η μέρα της εκδρομής και τα παιδιά αφού γέμισαν τα σακίδια τους με διάφορα πράγματα πήκαν στο πούλμαν και ξεκίνησαν ξεσηκώνοντας τον κόσμο από τις χαρούμενες φωνές τους και απ' τα τραγούδια τους. Μετά από ώρες έφτασαν σ' ένα δάσος και τα μάτια τους θαμπώθηκαν από την ομορφιά της φύσης.

Πανύψηλα καταπράσινα δέντρα χάριζαν την όμορφη σκιά τους, πολύχρωμα λουλούδια μοσχομύριζαν παντού, χιλιάδες πουλιά, χαρούμενα κελαηδούσαν και ένα όμορφο μικρό ποταμάκι κυλούσε τα κρυστάλλινα νερά του.

Η ομορφιά ήτανε κάτι που μόνο στα παραμύθια μπορούσες να την βρεις. Τα παιδιά έτρεχαν χαρούμενα εδώ κι εκεί παίζοντας διάφορα παιχνίδια.

Ξάφνου όμως ένα παράξενο κελήδημα τράβηξε την προσοχή τους. Δεν ήταν χαρούμενο σαν των άλλων πουλιών αλλά έμοιαζε σαν κλάμα. Τα παιδιά περιέργα, προχώρησαν προς την μεριά που ακουγόταν αυτό το κελήδημα και είδαν ένα αηδονάκι που καθόταν πάνω σ' ένα κλαδί να θρηνεί για τον βαριά τραυματισμένο σύντροφό του που είχε λαβωθεί από το όπλο κάποιου κυνηγού. Λυπημένα κάθισαν και άκουγαν τον θρήνο του πουλιού. Το μεγάλο τους κέφι χάθηκε από το δέσμα που αντίκρισαν και έδωσαν όρκο όταν μεγαλώσουν ποτέ να μη βλάψουν τα πουλιά γιατί και αυτά πονούν όσο και οι άνθρωποι.

Χριστίана Δερτουζιάδου
2ο Δημοτικό Βύρωνα

Ιστορία της νύχτας

Η νύχτα άρχισε σιγά-σιγά ν' απλώνει τα δίκτυα της. Η κίνηση στους δρόμους αραιώσε, οι άνθρωποι κουρασμένοι από τη δουλειά τους όλη μέρα, γυρνούσαν στο σπίτι τους για να ξεκουραστούν και να ηρεμήσουν.

Τότε μέσα σ' όλη αυτή την ησυχία, παιδιά μικρά που θα έπρεπε να βρίσκονται στο κρεβάτι τους άρχιζαν δουλειά. Τα χέρια τους ήταν γεμάτα λουλούδια που προσπαθούσαν να τα πουλήσουν για να βγάλουν μεροκάματο. Η δυστυχία σ' όλο της το μεγαλείο.

Η δουλειά είναι δύσκολη, αλλά ο φόβος ακόμη μεγαλύτερος μήπως γυρίσουν χωρίς χρήματα. Τότε τους περιμένει ξύλο, πείνα και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί ο ανθρώπινος νους.

Έρχονται γιορτές, τ' Άγιο Πάσχα. Όσο σκέφτομαι ότι η δυσία του Θεανθρώπου σ' αυτά τα παιδιά, και στα παιδιά που βρίσκονται σε πολέμους δε θα τους προσφέρει καμία χαρά. Λυπάμαι. Η καρδιά μου γεμίζει πόνο. Θα ήθελα

αν μπορούσα να τους προσφέρω κάτι που θα τα κάνει ευτυχισμένα.

Ένα πράγμα υπάρχει και μπορώ να κάνω γι' αυτά. Να προσευχηθώ στον Εσταυρωμένο να μην υπάρξουν άλλα δυστυχισμένα παιδιά στον Κόσμο

Γιάννης Πολιτόπουλος ΣΤ
2ο Δημοτικό Βύρωνα

Ο χιονάνθρωπος που δεν ήθελε να λιώσει

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα μακρινό τόπο υπήρχε η εποχή του χειμώνα. Όπως όλοι ξέρουμε ο χειμώνας δίνει ξεχωριστή χαρά στα παιδιά. Έτσι βρήκαν την ευκαιρία να βγουν έξω και να χαρούν την όμορφη αυτή εποχή. Κάθε παιδί έφτιαχνε και τον δικό του χιονάνθρωπο και τον στόλιζε με ό,τι πιο όμορφο μπορούσε. Μα κάποιο παιδί έφτιαξε ένα χιονάνθρωπο που ήταν ξεχωριστός και πολύ πιο όμορφος από τους άλλους. Ήταν πολύ όμορφα εκείνο το χειμώνα αλλά όπως όλοι ξέρουμε όλα τα ωραία πράγματα τελειώνουν γρήγορα. Πέρασε λοιπόν ο χειμώνας και ήρθε το καλοκαίρι. Έτσι, σιγά σιγά οι χιονάνθρωποι έλιωσαν. Όμως αυτός δεν ήθελε να λιώσει. Έτσι λοιπόν κατέβηκε στη θάλασσα του μακρινού αυτού μέρους και πήρε μια μικρή βαρκούλα και προσπάθησε να περάσει στην απέναντι όχθη όπου εκεί υπήρχε χειμώνας. Κατά κακή του τύχη όμως η βάρκα αυτή ήταν τρύπια. Πολέμησε πολύ με τα κύματα φοβούμενος να μη λιώσει και κατάφερε να περάσει απέναντι. Το όμορφο όνειρο που είχε όμως, να ζήσει και να μη λιώσει, δεν πραγματοποιήθηκε γιατί μετά από λίγες μέρες έλιωσε. Ήταν όμως ένας χιονάνθρωπος φανταστικός που θα μείνει πάντοτε στη μνήμη μας.

Ειρήνη Ναλμπαντή
2ο Δημοτικό Βύρωνα - ΣΤ

Μια φορά ζούσε ένα παιδί που το έλεγαν Πέτρο. Αυτό το παιδί δεν είχε φίλους, γιατί ήταν φτωχός. Καμιά φορά πήγαινε να παίξει με τα παιδιά, αλλά αυτά το έδιωχναν, επειδή δεν είχε παιχνίδια να παρουσιάσει. Τότε άκουσε πως γίνεται το 9ο παιδικό φεστιβάλ. Αποφάσισε να πάει. Όταν έφτασε εκεί τραγουδούσε, έφαγε γλυκά και έπαιξε με πολλά παιδιά. Έπαψε πια να είναι σκυθρωπός και στενοχωρημένος κι ήταν γελαστός κι ευτυχισμένος.

Γιώργος Πλατής
3ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε1

Ελάτε παρέα
να περάσουμε ωραία
όλοι μαζί
ο Πέτρος, η Φαίη,
η Ντίνα και η Μαίρη,
ο Γιώργος και η Κλαίρη

Πάμε παιδιά
με ανεμελιά
να διασκεδάσουμε
και να γελάσουμε
όλοι μαζί
φιλοι καλοί.

Το φεστιβάλ
είναι γασά
και ξεγνοιασιά
για τα παιδιά.
Πάμε λοιπόν όλοι μαζί
στο φεστιβάλ εγώ κι εσύ.

Κωνσταντίνος
8ο Δημοτικό Βύρωνα

Ελάτε να γίνουμε φίλοι
Ελάτε να παίξουμε να γίνουμε φίλοι
την έχρα να ξεχάσουμε στο πιτς φυτίλι.

Ελάτε να παίξουμε κυνηγητό, ποδόσφαιρο,
μπούλες και κρυφτό.

Λευκοί και μαύροι όλοι μαζί
να δείξουμε ότι δεν υπάρχουν διακρίσεις στη γη.

Ελάτε να στήσουμε παιχνιδι τρελό
στο τέλος να πέσουμε μες στο νερό.

Θωμάς Μακρής
3ο Δημοτικό Βύρωνα - ΕΙ

Στο 9ο φεστιβάλ τα παιδικά
που γίνεται στον Βύρωνα τον ξακουστό
ελάτε παιδιά να παίξουμε
και να χαρούμε
να τραγουδήσουμε
και να γίνουμε.

Γιάννης Καραμπέλας
9ο Δημοτικό Βύρωνα

Οι φίλοι μου
Ο φίλος μου ο Θωδωρής
κατορχίν είναι βαρύς
και ο φίλος μου ο Λάκης
είναι σκέτος διαβολάκης.

Απ' την άλλη η Μαριούλα
νισουρίζει σαν γατούλα,
και ο Κώστας και η Πόπη
παίζουν πάντα μ' ένα τόπι.

Πώς να συνενωθώ
κάνω πάντα ό,τι μπορώ

με μια σκέψη αναμάλω
πως πολύ πως αγαλώ.

Μίχης
16ο Δημοτικό Βύρωνα

Ελάτε να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι
να πάρμε μια βόλτα
να φάμε σπαγγί
και εκεί που θα καθόμαστε
να μας έρδει ο αεράκος απαντί.

Ανστέλης
16ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Μια φορά κι έναν καιρό
στο φεστιβάλ γινότανε χορός
είχε γέλια και χαρές.
Είχε τόσα δα μαρά
και μεγάλους σαν τυριά.
Να κι ένας καλαμποκάς
που ψήνεται καλαμπόκι,
κι ένας παγωτάς
που δίνει παγωτά.
Κι όλα αυτά παιδιά
γίνονται στο φεστιβάλ.

Σίνα Νταμπάνη
4ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε

Η ζωή είναι ωραία
όταν έχεις για παρέα
φίλους και φίλες που αγαπάς
και την ώρα σου περνάς.

Η φίλη στη ζωή μας
δίνει λάμψη στην ψυχή μας
και χαίραμαστε πολύ
με τους φίλους μας μαζί.

Από μικροί μαθαίνουμε
τι πάει να πει φίλιά.
Είναι να δίνεις, να αγαπάς
να δίνεις ευτυχία.

Ονόματα: Ειρήνη Παπακωστάκη,
Δέσποινα Χατζητρακάσσα,
Βίκυ Παπαποστόλου,
Άννα Πιτκάκη και Χαδούλα Σολωμού.
13ο Δημοτικό Βύρωνα

Η φίλια στην ψυχή
είναι η μισή ζωή
Την φιλάμε, την φυλάμε
σαν θεά την προσκυνάμε.

Η φίλια, η φίλια, είναι
ανάπη και ευτυχία.
Η αγάπη, η φίλια
είναι η πιο γλυκιά αγία.
Μες στο περιβάλλον
τίποτα δεν τη φοβίζει.
Η φίλια, η φίλια είναι
αγάπη και ευτυχία.

Ονόματα: Σοφία Θεοδωρή και
Χριστάνη Σκοπελίτη
13ο Δημοτικό Βύρωνα

Η φίλια
Η φίλια είναι μια
όλα τα παιδιά ενωμένα
άσπρα, μαύρα αγαπημένα
η αξία είναι μία,
όλα τα παιδιά ενωμένα,
και ποτέ τους τσακωμένα
μια ζωή αγαπημένα.
Η φίλια είναι μία.
Ελα Κώστα και Μαρία
και μικρούλα Ροζαλία
στην παρέα την δικιά μας
που ζητάει Ελευθερία
και στέλειωτη φίλια.
Ελα τώρα να ναυρίσεις
την ειρήνη, την αγάπη, την γαλήνη
μια ζωή σε μας θα μείνει
η αγάπη κι η ειρήνη.
Η φίλια είναι μία
όλα τα παιδιά ενωμένα
άσπρα, μαύρα αγαπημένα.
Η φίλια είναι μία.

Κώστας Βαθράς
13ο Δημοτικό Βύρωνα - ΣΤ

Το τραγούδι των παιδιών
Ω, Αγάπη, Ειρήνη, Φιλία, γιατί οι άνθρωποι σας έχουν
καταδικάσει, να μείνετε αιώνια φυλακισμένες.
Βέβαια, βρίσκεστε βαθιά στην καρδιά των ανθρω-
πων... πολύ βαθιά, όμως...
Και αυτοί δεν κάνουν καμιά προσπάθεια να σας ελευ-
θερώσουν, παρά καθονται με σταυρωμένα χέρια και
περιμένουν κάποιος να λύσει τα προβλήματά τους.
Εί' αυτό παιδιά απ' όλο τον κόσμο, ελάτε να παίξουμε...
είναι πολύ νωρίς ακόμη, για να μπούμε στα βιάσανα...
Ας αφήσουμε τους μεγάλους να πολεμούν, να μαλώ-
νουν μεταξύ τους, κι ελάτε να παίξουμε, να τραγου-
δήσουμε...
Τα τραγούδια μας που δε θα βγαίνουν από τα στό-
ματά μας, αλλά από τις καρδιές μας, θα αγκαλιά-
σουν τη γη...
Μια γλυκιά αίσθηση θα σκορπιστεί παντού... Το δο-
ρυβάδες τραγούδι του πολέμου θα σταματήσει,
για να ηχήσει το τραγούδι μας, το τραγούδι της φι-
λίας και της αγάπης. Οι άνθρωποι θα συμφιλιωθούν
και πάλι...
Η ειρήνη, η φίλια και η αγάπη θα επικρατήσουν ξανά.
Γιατί οι καρδιές των παιδιών είναι αγνές, γεμάτες
αγάπη.

Ευγενία Παπαγιωannoπούλου
13ο Δημοτικό Βύρωνα - ΕΙ

9ο Παιδικό
Φεστιβάλ Βύρωνα

ποιήματα

4ο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα ιστορίες

Η Κότα και ο Κόκορας

Ήταν μια κότα και ένας κόκορας. Ύπνησε το πρωί η κότα και βρήκε ένα καλαμπόκι. Φώναξε κα, κα, κα. Ύπνησε ο κόκορας, και της είπε:

- Γιατί φωνάζεις τόσο πολύ;

- Ευρήκα ένα καλαμπόκι, είπε η κότα. Έλα να το πάρω στο φούρνο, να κάνουμε ψωμί.

- Εμένα με πονάει το πόδι μου, είπε ο κόκορας.

Έτσι έφυγε η κότα μόνη της. Το έψησε το ψωμί τη κότα. Ο κόκορας μύρισε και πάει κι αυτός. Πηγαίνει εκεί και κοιτάει. Η κότα το είχε τελειώσει το ψωμί.

- Γιατί δεν μου 'δωσες κι εμένα; είπε ο κόκορας.

- Εγώ ήξερα πως σε πόνανε το στάχι σου, είπε η κότα. Έτσι ο κόκορας δεν έφαγε ψωμί.

Παναγιώτα Πρίφτη
3ο Δημοτικό Βύρωνα

Ο μικρός Κωνσταντίνος και οι περιπέτειές του

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα μικρό παιδάκι που πήγαινε πρώτη τάξη. Το παιδάκι αυτό το λέγανε Κωνσταντίνο. Του Κωνσταντίνου οι γονείς πέθαναν όταν ήταν δύο χρονών. Τότε τον Κωνσταντίνο τον πήγανε γειτόνοι σε ένα κοντινό ορφανοτροφείο, επειδή δεν είχε τίποτε άλλο στον κόσμο παρά ένα μόνο γατάκι, του ΚΟΥΚΙ. Εκεί στο ορφανοτροφείο ήτανε πολλά παιδάκια μα κανένα δεν το έκανε παρέα. Μια μέρα βρέθηκε ένα ζευγάρι και υιοθέτησε τον μικρό Κωνσταντίνο. Μα ο Κωνσταντίνος ήταν πολύ δυστυχισμένος, γιατί οι γονείς που είχε δεν ήταν καθόλου καλοί. Ο πατέρας του δεν αγαπούσε καθόλου τα ζώα και του είπε να διώξει αμέσως το γατάκι του. Ο Κωνσταντίνος στενοχωρήθηκε και το ίδιο βράδυ αποφάσισε να φύγει από το σπίτι με το γατάκι του. Όταν έφτασε η ώρα να φύγει ο Κωνσταντίνος με λίγο φαί που είχε πάρει κρυφά από την κουζίνα, έφυγε αποφασισμένος να βρει τους αληθινούς του γονείς, βέβαια μη ξέροντας ότι οι γονείς του είχαν πεθάνει. Έτσι, ο Κωνσταντίνος αποφασισμένος έφυγε και κατευδύνθηκε προς το δάσος. Ο Κωνσταντίνος πέρασε πολλά εμπόδια. Στην αρχή βρήκε μια κακιά γριά θέλοντας να του δώσει ένα μήλο στο οποίο είχε βάλει ένα φάρμακο που άμα δάγκωνε το μήλο ο Κωνσταντίνος θα κοιμόταν και δεν θα ξυπνούσε ποτέ μα ποτέ. Μα ο Κωνσταντίνος είχε συμβουλευτεί από την δασκάλα του ορφανοτροφείου να μην παίρνει πράγματα από ξένους ανθρώπους. Έτσι και δεν πήρε το μήλο. Στη συ-

νέχεια ο κακός ο λύκος ήθελε να του πει ο Κωστάκης το σπίτι των γονιών του. Μα ο Κωνσταντίνος είχε ακούσει να μη λέμε πού μένουμε σε άλλους ανθρώπους για να μην μας κάνουν κακό. Μετά βράδισε και ο Κωνσταντίνος νύσταξε. Τότε ξάπλωσε κάτω από ένα δέντρο να κοιμηθεί. Μετά από λίγο δυο ληστές ήδελαν να του πάρουν το φαγητό ή ότι άλλο πολύτιμο έβρισκαν. Μα ο Κωνσταντίνος δεν είχε τίποτα μέσα στο τσαντάκι, γιατί όσο φαί είχε πάρει από το σπίτι του, το είχε ήδη φάει. Στο τέλος που περπάτησε ακόμα πάρα πολύ δρόμο βρήκε ένα σπιτάκι που εκεί έμεναν δυο γέροι. Ο Κωνσταντίνος χτύπησε την πόρτα και είδε μια καλή γριά. Αυτή η γιάγιά αναγνώρισε πως ο Κωνσταντίνος ήταν ο μονάχος εγγονός της από το μικρό του γατάκι, του Κούκι.

Έτσι, ο Κωνσταντίνος έζησε ευτυχισμένα και χαρούμενα με τον παπού και τη γιάγιά κι εμείς ακόμα καλύτερα!

Δήμητρα Μπαλάσκα
3ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε1

Το έλατο κι ο βάτος

Ένας βάτος είχε φυτρώσει κάτω από ένα ψηλό έλατο. Εκείνο κάθε χρόνο ψήλωνε κι άπλωνε τα κλαδιά του. Ο βάτος έμενε χαμηλός και ταπεινός. Μόνο κάπου κάπου καμιά χελώνα ερχόταν να κρυφτεί στα κλαδιά του. Το έλατο, βλέποντας από ψηλά το βάτο παίνευε τον εαυτό του και του έλεγε:

- Εγώ είμαι όμορφο και λυγρόκορμο. Γι' αυτό οι άνθρωποι με έχουν στις εκκλησίες κ.ά. Εσύ όμως είσαι τελείως άχρηστος, όλοι σε περιφρονούν. Δεν μπορείς να παραβγεις μαζί μου.

Τα λόγια αυτά του περήφανου έλατου πλήγωσαν το βάτο, που του απάντησε:

- Είναι αλήθεια αυτά που λες. Αλλά, αν θυμηθείς τα τσεκούρια και τα πριόνια που σου κομματιάζουν το κορμί, θα προτιμούσες κι εσύ να ήσουν βάτος. Έτσι, ο ταπεινός βάτος έδωσε ένα καλό μάθημα στο έλατο που δεν ξανακορόιδε τον βάτο.

Τάσος Παγγίδης
30 Δημοτικό Βύρωνα - Ε2

Ο άχρηστος σκύλος

Ήταν κάποτε ένας κυνηγός, που είχε ένα πολύ καλό και έξυπνο σκυλί. Οσμίζονταν εύκολα τα θηράματα και έτρεχε τόσο πολύ που δεν του γλίτωνε τίποτα.

Ο κυνηγός τον αγαπούσε πολύ και δεν έπαψε ούτε 1 στιγμή να τον παinear σε γνωστούς και φίλους. «Έχω τον καλύτερο σκύλο του κόσμου. Δεν του 'χει φύγει ούτε 1 λαγός μέχρι τώρα.» Ο σκύλος που τον άκουγε καμάρωνε και ένωθε ευτυχισμένος. Όμως μια μέρα καθώς κοιμόταν πέρασε ένα αμάξι και του έσπασε το πόδι. Ο καημένος ο σκύλος δεν μπορούσε πια να τρέχει όπως πρώτα και να πιάνει τους λαγούς και τα άλλα αγρίμια.

Ο κυνηγός δυσανεκτήθηκε πολύ με αυτό που έπαθε ο σκύλος. «Τι να σε κάνω τώρα πια. Μου είσαι άχρηστος. Άδικα θα τρως το ψωμί σου. Όμως δε σε διώχνω, σε λυπάμαι. Κάθισε σε μια γωνιά να μη σε βλέπω και στενοχωριέμαι.» Οι γείτονες άρχισαν να τον συμβουλεύουν να διώξει αυτό το σκυλί. «Δεν πειράζει», απαντούσε ο κυνηγός. «Τον λυπάμαι, τον δυστυχισμένο. Αργότερα, όταν μπορέσω, θα πάρω κανέναν άλλο σκύλο.»

Ο δυστυχισμένος ο σκύλος τα άκουγε αυτά και στενοχωριόταν πολύ και, κούτσα-κούτσα αποφάσισε να πάει μια βόλτα στο δάσος. Εκεί καθώς ξάπλωσε στον ίσκιο οσμίστηκε κάτι μανιτάρια που είναι πολύ ακριβά. Έσκαψε με τα μπροστινά του πόδια και έβγαλε στην επιφάνεια πολλά μανιτάρια. Αργότερα σαν ο κυνηγός είδε τα μανιτάρια δεν πίστεψε τα μάτια του. Χάιδεψε με συγκίνηση τον έξυπνο σκύλο του και του είπε:

- Είσαι πολύ καλός! Με τα μανιτάρια που θα οσμίξεις θα κερδίζουμε περισσότερα από ό,τι με τους λαγούς. Έτσι, η καλοσύνη του κυνηγού του βγήκε σε καλό. Ο σκύλος που δεν έδιωξε δεν ήταν καθόλου μα καθόλου άχρηστος. Με τη βοήθειά του κέρδιζε λεφτά.

Χρήστος Νο 3
8ο Δημοτικό Βύρωνα - Σ2

Τα παιδιά της Ελλάδας γίνονται φίλοι με τα παιδιά της Τουρκίας

Στο νησί μας, στη Λέρο, στο Δημοτικό Σχολείο της Αγίας Μαρίας, τα παιδιά της Τετάρτης τάξης στέλνουν γράμματα στα παιδιά της Τουρκίας. Όμως και τα παιδιά της Τουρκίας τους στέλνουν. Μ' αυτή την αλληλογραφία τα παιδιά της Ελλάδας με τα παιδιά της Τουρκίας γίνανε φίλοι. Ο δάσκαλός τους τότε τα έπεισε να πάνε στην Τουρκία να τα γνωρίσουν. Όταν πήγαν στην Τουρκία και συναντήθηκαν ένωσαν πως ήταν πραγματικά αδέρφια!

Ασημίνα Γκράτσου
16ο Δημοτικό Βύρωνα - Β

Τα δόντια του αγριόχοιρου

Κουλουριασμένη στη φωλιά της μια αλεπού χώνευε το κοτοπουλάκι που από ωρίς καταβρόχδισε με απληστία. Ο ύπνος την είχε μισοπάρει, όταν άκουσε παράξενους και ενοχλητικούς ήχους κοντά της. Στριφογύρισε ενοχλημένη, σκέπασε τα αυτιά της με τη φουντωτή ουρά της, αλλά τίποτα! Ο δόρυβος την τρέλανε! Πετόνεται κακοδιάδετη έξω και βλέπει έναν αγριόχοιρο που ακόνιζε τους χαυλιόδοντες του. Αμάν με τη μανία σου πια, χοντρογούρνο! του φώναζε. Ποιος σε κυνηγάει και τρίβεις τα δόντια σου; Σταμάτα επιτέλους! Μη θυμώνεις κυρά Μαρώ, και άσε με να τελειώσω το ακόνισμα των όπλων μου. Ξαν με κυνηγήσουν δά' ναι αργά για τέτοιες πολυτέλειες. Δεν το ξέρεις πως «Τα φρόνιμα παιδιά πριν πεινάσουν τρώνε;» Έξυπνη όμως η αλεπού, κατάλαβε πως είχε δίκιο ο αγριόχοιρος. Γύρισε ήσυχη στη φωλιά της. Τι να γίνει; Εμπλεξα με πολέμιστές! μονολογούσε και ξαναχουζούρευε.

Νίκος Γκαρτοβίτης
2ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Ο μαγικός αναπήρρας

Ήταν ένας φαντάρος που γύρναγε από τον πόλεμο. Τον είδε μια γριά μάγισσα και του λέει: πρέπει να κατέβεις στην κουφάλα ενός δέντρου γιατί εγώ είμαι γριά και εκεί μέσα έχει 3 διαδρόμους και είναι γεμάτοι ο καθένας από φλουριά. Εγώ θέλω μόνο να μου φέρεις έναν αναπήρα που ξέχασε η γιαγιά μου αλλά, λέει, για να τα πάρεις όλα αυτά πρέπει να σκοτώσεις 3 σκύλους. Μπήκε μέσα λοιπόν αλλά αντί να τους σκοτώσει αυτούς τους σκύλους τους έδεσε και όταν έφευγε τους έλωρε. Μετά κατάλαβε ότι αυτός ο αναπήρρας είχε μεγάλη αξία, γι' αυτό τον πήρε και άρχισε να τρέχει μόνο με τα λεφτά που είχε. Τα ξόδεψε γρήγορα και δεν είχε ούτε ρούχα να πάρει και έτσι θυμήθηκε τον αναπήρα. Τον άναψε κι έτσι εμφανίστηκαν μπροστά του οι τρεις σκύλοι και του λένε: τι θέλεις, αφέντη μας. Λέει: Θέλω λεφτά κι αμέσως πριν περάσουν 2 λεπτά ήρθαν όλα γεμάτα στο στόμα από ένα σακουλάκι με λεφτά. Και μια μέρα άκουσε για μια πριγκηπούλα κι ήθελε πολύ να την δει κι έτσι άναψε τον αναπήρα όταν βράδυασε κι είπε στους τρεις σκύλους κι οι σκύλοι πήγαν και του την έφεραν και αυτός δεν άντεξε και την φίλησε. Μετά διέταξε τους σκύλους του να την πάνε πίσω και λέει: μετά, μαμά, είδα ένα όνειρο ότι τρεις σκύλοι με πήγαν στο σπίτι ενός

στρατιώτη και με φίλησε. Η μάνα της είχε υποψιαστεί κάτι και πήρε μια σκούλα με αλεύρι και την τρύπησε κι έτσι μόλις προχώραγαν οι σκύλοι θα έπεφτε αιγά αιγά το αλεύρι και θα τον πιάναν τον στρατιώτη κι έτσι το άλλο πρωί πήγαν στο σπίτι του στρατιώτη και τον πήραν να τον δικάσουν και είπαν πως θα κρεμαστεί και λέει ο στρατιώτης στον βασιλιά: για τελευταία μου επιθυμία να καπνίσω την πίπα μου κι έτσι άναψε τον αναπήρα κι εμφανίστηκαν οι τρεις σκύλοι και όρμησαν επάνω στον βασιλιά και λέει: θα μου δώσεις την κόρη σου για γυναίκα μου ή θα αφήσω τα σκυλιά μου να σε φάνε. Λέει παντρεύσου την και γίνει και διάδοχός μου.

Κώστας Κατοίκος
2ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ

Ο παππούς και η γιαγιά

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσαν σ' ένα καταπράσινο δάσος μέσα σ' ένα σπίτι ένας παππούς και μια γιαγιά. Αυτοί σ' όλη τους τη ζωή παρακαλούσαν τον Θεό να τους δώσει ένα παιδάκι αλλά δεν το αποχτούσαν μέχρι που έφτασαν σ' αυτή την ηλικία και δεν μπορούσαν τώρα πια να κάνουν. Η αλήθεια είναι πως σ' όλη τους τη ζωή μάλωναν μεταξύ τους. Με το παραμικρό μάλωναν και γινόταν μεγάλος καβγάς. Προσπαδούσαν πάντα να βρουν μια αφορμή για να μαλώσουν και μόλις άρχιζαν αργούσαν πολύ να σταματήσουν. Μια μέρα αποφάσισαν να πάνε στο δάσος για να μαζέψουν τρόφιμα για το σπίτι τους.

Λοιπόν ξεκίνησαν και οι δυο και πήγαν στο δάσος. Βρήκαν πολλά τρόφιμα. Πήραν τόσα πολλά που δεν μπορούσαν να τα σηκώσουν.

Η γιαγιά τότε είπε να φωνάζουν κανένα ζώο του δάσους για να τους βοηθήσει όμως ο παππούς δεν συμφώνησε γιατί έλεγε πως άμα προσπαθήσει περισσότερο θα τα καταφέρει. Πράγματι ο παππούς όταν έβαλε περισσότερη δύναμη κατάφερε να τα σηκώσει όμως το σασί με το βάρος των τροφίμων έγινε τρύπα και τα τρόφιμα έπεφταν από το σασί χωρίς να καταλαβαίνει τίποτα. ο παππούς και η γιαγιά. Όταν έφτασαν στο σπίτι τους ο σάκος είχε αδειάσει και ο παππούς τον κατέβασε από τον ώμο του και τον άφησε στο πάτωμα.

Τότε κατάλαβαν ότι ο σάκος είχε αδειάσει. Η γιαγιά τότε πήρε ένα ρόπαλο και χτύπησε τον παππού στο κεφάλι και πέθανε ο παππούς. Ύστερα απ' την στεναχώρια της η γιαγιά πέθανε. Και δεν έμεινε κανένας άνθρωπος για να προστατεύει το δάσος από τους άλλους ανθρώπους.

Μ' αυτό το παραμύθι μάθαμε ότι ο καβγάς και ο τσακωμός δεν φέρουν κανένα αποτέλεσμα.

Δημήτρης Πούλος
2ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ

Μια φορά ήταν ένα πολύ κακό παιδί που το έλεγαν Στέλιο. Αυτό το παιδί όταν συναντούσε κάποιο παιδί το βάραιγε πάρα πολύ. Όταν τα παιδιά της γειτονιάς τον έβλεπαν έτρεχαν αμέσως στο σπίτι τους. Ο Στέλιος μια μέρα κάθισε σε ένα παγκάκι και συλλογίστηκε. Γιατί όλα τα παιδιά όταν με βλέπουν πάνε αμέσως στα σπίτια τους; Όταν βράδισε και πήγε στο σπίτι του στονωχωρήμένος να κοιμηθεί του είπαν οι γονείς του τι έχει. Αυτός έτρεξε στο δωμάτιό του και έκλαιγε. Την άλλη μέρα όταν πήγε στο σχολείο είπε σε όλα τα παιδιά που τα είχε δει ότι συγγνώμη. Από τότε ο Στέλιος έγινε καλό παιδί και όλα τα παιδιά τον έπαιζαν.

Μαρία Παπαζήση
2ο Δημοτικό Βύρωνα - ΔΤ

Το έξυπνο ελάφι

Ήταν μια φορά κι έναν καιρό ένα όμορφο ελάφι σ' ένα δάσος. Μια μέρα καθώς πήγαινε να πιεί νερό του είχαν στήσει ενέδρα κάποια λιοντάρια. Αυτό τα είχε δει, πήγε, ήπιε το νερό και τότε τα λιοντάρια το πλησίασαν. Αυτό σαν έξυπνο που ήταν έτρεξε πάρα πολύ γρήγορα. Τα λιοντάρια όμως κουράστηκαν πολύ γρήγορα και το άφησαν να φύγει έστω και αν πεινούσαν. Το ελάφι απομακρύνθηκε λίγο από τα λιοντάρια. Καθώς περιπατούσε εμφανίστηκαν ξαφνικά μπροστά του τρεις λύκοι. Το ελάφι δεν ήξερε τι να κάνει. Να πάει πίσω ήταν αδύνατον γιατί ήταν τα λιοντάρια. Να πάει μπρος δεν μπορούσε γιατί ήταν οι λύκοι. Τότε σκέφτηκε να φωνάξει να έρδουν τα άλλα ζώα. Τότε φώναξε και ήρθαν όλα τα ζώα του δάσους για να το σώσουν. Τότε οι λύκοι έφυγαν και το ελάφι πήγε στη μαμά του και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Κέλλυ Παπαζήση
2ο Δημοτικό Βύρωνα

9ο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα ποιήματα

Παιδιά που ζητούν...
Παιδιά, που οι καρδιές τους
ζητούν αγάπη
και θέλουν να χτίσουν τον κόσμο ξανά.
Παιδιά που ζητούν να πάψουν τα μίσση
και η Ειρήνη να βασιλεύει και πάλι στη γη.
Παιδιά που ενωμένα με τη φλόγα της πίστης
ζητούν αλήθεια να λάμψει σαν ήλιος.
Παιδιά που ζητούν τη σφαίρα ολόκληρη
στα χέρια να την κρατήσουν και να την σηκώσουν
ψηλά,
ψηλά προς το Φως!

Ειρήνη Αυγερινού
8ο Δημοτικό Βύρωνα

Το παιδικό Φεστιβάλ
Ημέρα γιορτής
και κέφι πολύ.
Τα πουλιά πετάνε,
τα παιδιά τραγουδάνε.

Όταν ξάφνου σκάει μπαλόνι
όλοι στέκονται σαν ασπυνόμοι.
Μετά γελάνε και τραγουδάνε
«Χαρείτε παιδάκια».

Όταν τελειώνει
το παιδί θυμώνει.
Κι όλοι μαραίνονται
κι όλοι δακρύζουν.

9ο Δημοτικό Βύρωνα

Παιδικό φεστιβάλ, η χαρά για τα παιδιά.
Τραγούδι, ποίημα, ιστορία, παραμύθια
όλα εκεί θα τα βρεις.
Φεστιβάλ, φεστιβάλ, παιδικό φεστιβάλ.

Χαρός, τραγούδι, μουσική
έλα μαζί μας στη χαρά
Να παίζεις, να χορεύεις
φίλος να γίνεις με παιδιά πολλά.

Παιδικό φεστιβάλ, η ώρα πέρασε
πέρασε, έφυγε μακριά,
και τώρα όλα τα παιδιά
στο σπίτι τρέχουν χαρωπά.

Νίκη Καρλή
9ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Ελάτε να γίνουμε ΦΙΛΟΙ
Ελάτε να γίνουμε φίλοι
όλης της γης τα παιδιά
παράδειγμα για τους μεγάλους
η αγάπη μας στην καρδιά.

Η φιλία κι η συνεργασία
ας ενώνει εμάς τα παιδιά
κι η αρχή της ειρήνης ας γίνει
από τώρα σε κάθε καρδιά.

Ας είμαστε' εμείς ενωμένα
της γης τα μικρά παιδιά
το σύριο είναι δικό μας
νόρδει στη ζωή η χαρά.

Συγχαίρω το δήμο Βύρωνα, για το Φεστιβάλ, γιατί
διασκεδάζει και ψυχαγωγεί τα παιδιά.

Σοφία Αναγνωστοπούλου
3ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ2

Ελάτε να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι
«λα λα λαλά»
Ελάτε να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι
σε μια φιλία που
δεν τελειώνει ποτέ.
Ελάτε παιδιά όλου
του κόσμου σε ένα
παιχνίδι που δεν τελειώνει ποτέ!
Η αγάπη και η Ειρήνη
ας μας ενώσουν για
πάντα παιδιά όλου του Κόσμου!

Μαριλένα Πετροπούλου
16ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Ελάτε να παίξουμε
όλοι μαζί
να τραγουδήσουμε
για τη ζωή.

Φίλοι να γίνουμε
με άλλους λαούς
με μαύρους, με κίτρινους
και με λευκούς.

Ελάτε να δειξουμε
τη δύναμή μας
να αγωνιστούμε
για τη ζωή μας.

Αφήστε τα όπλα
μαζέψτε λουλούδια
και ελάτε να φτιάξουμε
καινούρια τραγούδια.

Να πάψουν οι πόλεμοι
να γίνει ειρήνη
να βασιλεύει
στον κόσμο γαλήνη.

Θα είμαστε όλοι
ευτυχισμένοι
φίλοι σαν δά' μαςτε
αγαπημένοι.

Ελένη Παπαρηγορίου
13ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ2

Οι κλόουν
Κάποτε ήταν ένα φεστιβάλ
και είχε απ' όλα μέσα
δύο κλόουν γελαστούς
και δύο λυπημένους.

Και τα παιδικία πήγανε
και τους δύο κλόουν πιάσανε.
Εδώ είναι φεστιβάλ τους είπαν
μην κλαίτε, να γελάτε.

Πιο δίπλα ήταν οι άλλοι κλόουν
οι χαμογελαστοί
και τα παιδιά τους έδειξαν και είπαν
να σαν κι αυτούς γελάστε.

Κι οι δύο κλόουν γέλασαν
και τα παιδιά χαρήκαν
και τότε όλα μαζί φωνάζανε:
«ΖΗΤΩ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ»!

Ιωάννα Μπολιάρη
4ο Δημοτικό Βύρωνα

Παίξτε μαζί μας
Παιχνίδι αρχικά, ας ξεκινήσουμε
ας δώσουμε τα χέρια,
ας φτιάξουμε γραμμή που να ηγαίνει
από τη γη μέχρι τ' αστέρια.

Παίξτε μαζί μας, όλου του κόσμου τα παιδιά.
Παίξτε μαζί μας
σ' αυτή τη γη.
Εμείς τις τύχες μας κρατάμε.
Παίξτε μαζί μας, μαύρα και κίτρινα παιδιά.
Παίξτε μαζί μας, είμαστε φίλοι και πολύ
ας αγαπάμε.

Παιχνίδι αρχικά, ας ξεκινήσουμε
ας δώσουμε τα χέρια
ας γίνουμε αδελφοί σ' αυτή τη γη
θα φτιάσουμε ως τ' αστέρια.

Ασία ή Αφρική, Αμερική και Αυστραλία
η γη είναι μικρή
και τα παιδιά
τα ενώνει η φιλία.

Κωνσταντίνα Σπανού
3ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε1

Ελάτε να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι,
να τραγουδήσουμε
να χορέψουμε
και να γλεντήσουμε
όλοι μαζί.

Ελάτε να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι
να κάνουμε ομάδα
να γίνουμε αδελφία
και να νικήσουμε
όλοι μαζί.

Μάκης Μακρίης
16ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Ο Σαμφών

Μια φορά και έναν καιρό σ' ένα μεγάλο αγροτόσπιτο με πάρα πολλά ζώα ζούσε και η μικρή Λούσυ. Η Λούσυ ήταν ένα πολύ ωραίο και χαριτωμένο σκυλάκι που σε λίγες μέρες θα γινόταν μητέρα. Η χαρά της ήταν μεγάλη και το δειχνε κάνοντας διάφορες τρελότητες στα παιδιά που ζούσαν μέσα στο αγροτόσπιτο.

Η μέρα που περιμεναν όλοι ήρθε.

Σε λίγο δίπλα από την Λούσυ ήταν (6) έξι μικρά σκυλάκια που ήταν πάρα πολύ όμορφα. Μόνο το ένα από αυτά ήταν πολύ μικρό και αδύνατο, το χρώμα του ήταν μαύρο ενώ όλα τα άλλα αδελφάκια του ήταν κάτασπρα. Ήταν όλα μαζεμένα γύρω από την μανούλα τους και ρουφούσαν αχόρταγα το γάλα που τους δόθηκε, όμως εκείνο συνεχώς το έσπρωχναν και το έδιωχναν από κοντά τους. Τι λυπημένο που ήταν γι' αυτή την συμπεριφορά των αδελφών του! Σε λίγες μέρες η μητέρα του κατάλαβε τι συμβαίνει και μάλωσε τι αδελφία του για την συμπεριφορά τους. Ο μικρός Σαμφών, έτσι τον ονόμασαν κοροϊδευτικά τα παιδιά, στεναχωριόταν πολύ κι έτσι κάποια μέρα έφυγε από το αγροτόσπιτο.

Είχε ακούσει για την πόλη που έλεγαν άλλα ζώα ότι σ' αυτήν κανένας δεν ενδιαφερόταν για τον διπλανό του, αν ήταν άσχημος ή όμορφος και έτσι αποφάσισε να φύγει και να μείνει πια εκεί. Όταν μετά από πολλές ώρες κατάφερε να φτάσει σ' αυτήν την πόλη, τ' άχασε. Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι αυτοκίνητα, τα πεζοδρόμια γεμάτα ανθρώπους που περπατούσαν βιαστικά. Δεν υπήρχαν ζώα και τα σπίτια ήταν τόσο ψηλά που νόμιζε πως έφταναν τον ουρανό. Πόση φασαρία είχε αυτή η πόλη! Όμως η αλήθεια ήταν πως κανένας να κανένας δεν κοιτούσε αν αυτός που ήταν δίπλα του ήταν άσχημος όμορφος, μαύρος ή άσπρος. Αυτό έδωσε κουράγιο στον φίλο μας να συνεχίσει την εξερεύνησή του. Οι ώρες περνούσαν και η νύχτα δεν άργησε να πάρει τη θέση της ημέρας. Ο Σαμφών γυρνούσε στους δρόμους κουρασμένος και πεινασμένος τόσο πολύ που άρχισε να μετανιώνει που έφυγε από το σπιτάκι του μακριά από την μανούλα του που τόσο πολύ τον αγαπούσε. Στην σκέψη αυτή ένα δάκρυ ξέφυγε από τα μάτια του Σαμφών και κύλησε πάνω στα μάγουλά του. Πολύ θα ήθελε να ήταν τώρα κοντά της και να μην ήταν μόνος και χαμένος μέσα στην αδιάφορη πόλη. Φαφνικά ένα μικρό χεράκι χαίδεψε το κεφαλάκι του φίλου μας. Ήταν ένα όμορφο κοριτσάκι που παρακαλούσε την μαμά του να πάρουν το σκυλάκι στο σπίτι τους. Εκείνη της είπε πως για λίγες μέρες μπορεί να πάρει τον φίλο μας στο σπίτι μέχρι αυτός να δυναμώσει και να γυρίσει στο σπίτι του. Το σπίτι που πήγαν τον Σαμφών ήταν μια μεγάλη πολυκατοικία. Έτσι ήταν αδύνατον

να μείνει εκεί ο φίλο μας για πολύ καιρό γιατί θα ήταν σαν μια όμορφη φυλακή, όπως έλεγε ο μπαμπάς της Νατάσας. Μετά από λίγες μέρες περιποίησης και ξεκούρασης, ο Σαμφών με πολύ μεγάλη λύπη που άφηνε τη Νατάσα αλλά και πολύ χαρά που θα γύριζε κοντά στην μανούλα του πήρε τον δρόμο του γυρισμού. Έτρεχε-έτρεχε ασταμάτητα από βιασύνη να βρεθεί στο όμορφο και ήσυχο περιβάλλον που γεννήθηκε, μες τα δέντρα με τα ζώα μακριά από τα αυτοκίνητα, τα τσιμέντα και τη φασαρία. Ο δρόμος του φαινόταν ατέλειωτος και όλο έτρεχε κι έτρεχε ώπου άρχισε να βρίσκεται στην όμορφη εξοχή. Παντού ακούγονταν χαρούμενα τιππίσματα πουλιών και τα χρώματα της φύσης ήταν τόσο πολλά που νόμιζε ότι πρώτη φορά τα βλέπει. Τόσο καιρό στην πόλη συνήθισε το γκριζό χρώμα των σπιτιών και νόμιζε πως είχαν χαθεί όλα τα χρώματα από τη γη. Από μακριά είδε επίτελους το μικρό αγροτόσπιτο να ξεπροβάλλει όπως ο ήλιος την αυγή. Το γάβγισμά του έγινε έντονο σαν να ήθελε να μάθουν όλοι ότι γύρισε πίσω. Η Λούσυ το γνώρισε κι έτρεξε να τον προϋπαντήσει. Έγλειφε ο Σαμφών την Λούσυ ασταμάτητα, κουνούσε τρελά την ουρά του και ποτέ μα ποτέ δεν τον ένοιεσε πια αν ήταν λίγο διαφορετικός από τα αδελφία του αν ήταν όμορφος ή άσχημος αφού είχε κάποιον δίπλα του που νοιαζόταν και τον αγαπούσε σαν την μητέρα του. Όλα τα ζώα τον αγαπούσαν και τον φρόντιζαν πιο πολύ από πριν γιατί τους μίλησε για την αδιαφορία των ανθρώπων που ζουν στην πόλη και πήραν όλοι ένα καλό μάθημα.

Ν' αγαπούν και να προσέχουν ο ένας τον άλλο.

Γιώργος Αθανασόπουλος
7ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ

Η Αλεπού και ο Κάβουρας!!!

Κάποτε μια αλεπού και ένας κάβουρας έγιναν σύντροφοι. Συμφώνησαν λοιπόν να σπείρουν σιτάρι και να μοιραστούν τον καρπό. Κατά τον θερισμό η αλεπού κοροϊδεύει τον κάβουρα λέγοντάς του ότι αυτή θα προσέχει να μην πάθει τίποτα εκείνος. Ο κάβουρας αφού θέρισε και αλώνισε μοναχός του ήταν έτοιμος για τη μοιρασιά.

Στη μοιρασιά η αλεπού λέει στον κά-

βουρα «πάρε εσύ το άχυρο και παίρνω εγώ το γέννημα». Ο κάβουρας που κατάλαβε την πονηριά της αλεπούς της είπε να τρέξουν κι όποιος φτάσει πρώτος στο σωρό με τον καρπό αυτός θα τον πάρει όλο. Ο κάβουρας έβαλε μπροστά την αλεπού και πιάστηκε κρυφά απ' την ουρά της και έτσι όταν έφτασαν κοντά στο τέρμα η αλεπού γύρισε για να δει πού ήταν ο κάβουρας. Όταν γύρισε, πήδηξε ο κάβουρας απ' την ουρά της και βρέθηκε πάνω στο σωρό με τον καρπό. Έτσι πήρε αυτό που του άξιζε και η αλεπού έφυγε ντροπισμένη χωρίς να έχει κερδίσει τίποτα.

Αναστασία Βασιλάκη
3ο Δημοτικό Βύρωνα-Ε2

Χτες το βράδυ ονειρεύτηκα ότι βρισκόμουν σε μια πόλη πανέμορφη και καταπράσινη, όπου τον γαλανό ουρανό δεν έκρυβε το νέφος. Τα παιδιά έπαιζαν χαρούμενοι στα πάρκα κάτω απ' τον ίσκιο τεράστιων δέντρων και άλλα αθλούνταν ή διασκεδάζαν δημιουργικά στα αθλητικά και πολιτιστικά στέκια της γειτονιάς τους. Όλοι φρόντιζαν και σέβονταν το περιβάλλον.

Οι οδηγοί ήταν προσεκτικοί και ευγενικοί και εργαζόμενοι και παιδιά κυκλοφορούσαν με ποδήλατα. Τα σπίτια απείχαν μεταξύ τους και είχαν έναν ανδισμένο κήπο το καθένα. Σε ένα τέτοιο ευχάριστο περιβάλλον οι άνθρωποι είχαν διάθεση για εργασία, διασκέδαση και φιλικές σχέσεις. Τα πάντα δούλευαν ρολοί και όλοι απόδιδαν. Όταν όμως ξύπνησα διαπίστωσα ότι η πόλη που ζω είναι τελείως διαφορετική από εκείνη που είδα. Αλλά νομίζω ότι αν όλοι είχαμε ίδιους στόχους, η Αθήνα θα γινόταν σαν αυτή που είδα και καλύτερη.

Επαμ. Σαμπατάκος
3ο Δημοτικό Βύρωνα

Παραμύδι

Μια φορά κι έναν καιρό, σ' ένα σχολείο ήταν ένας πολύ καλός μαθητής, που όλα τα παιδιά τον κοροϊδεύαν, και πάντα ήταν έξω από την παρέα. Σε μια άλλη τάξη, ένας κακός μαθητής είχε τα ίδια σχεδόν προβλήματα με τον καλό μαθητή. Μια μέρα λοιπόν, σε μια γιορτή του σχολείου, οι δυο μαθητές συναντήθηκαν κατά λάθος και συζήτησαν για τα προβλήματά τους και στο τέλος τα έλυσαν μαζί. Κι έτσι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Αργύρης Μητσόπουλος
5ο Δημοτικό Βύρωνα

9ο Παιδικό
Φεστιβάλ Βύρωνα

ιστορίες

9ο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα ποιήματα

Ελάτε να παίξουμε, να γίνουμε φίλοι
μέσα στο γλέντι του 9ου Φεστιβάλ.
Να δούμε τους κλόουν να παίζουν κιθάρα,
και το λιοντάρι να κουνά την ουρά.

Να πάρουμε κι άλλα παιδιά του κόσμου
μές στην τρελή μας ομορφιά.
Να κάνουμε τρέλες και παιχνίδια,
να γίνουμε φίλοι τελικά παιδιά!

(Στο 9ο παιδικό φεστιβάλ θα ήθελα να ήταν η Ελευ-
θερία Αρβανιτάκη και η Μαρίζα Κωχ.)

Βανέσα Κριτσοτσαχρήστου
13ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Ελάτε παιδιά
Ελάτε παιδιά. Ελάτε παιδιά
τα χέρια μας να δάσουμε
και να μην ξαναμαλώσουμε.

Ελάτε παιδιά. Ελάτε παιδιά
άσπροι, μαύροι, κίτρινοι
την καρδιά να ενώσουμε
και αγχώιστοι φίλοι να νιώσουμε.

Όλοι μαζί. Όλοι μαζί
θα κάνουμε μια φίλια ξεχωριστή.
Όλοι μαζί. Όλοι μαζί.

Σοφία Κασσιάρα
13ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ2

Το Φεστιβάλ αρχίζει
και η σιλή μας γεμίζει
και όλα τα παιδιά θα αρχίσουν
στο σούπερ φεστιβάλ να ήσουν!!!

Μπράβο 12ο σχολείο
κοντά στο δημαρχείο
με έναν κλόουν αστείο
που μου θυμίζει Ρίο
κτυπάει το θρανίο
είναι πραγματικό θηρίο.

Πάω!!! χαρές και γέλια
που διασκεδάζουν όλοι
σαν τα μικρά πουλιά στα αμπέλια
που τα θαυμάζουν όλοι.
Δάσκαλοι και παιδιά
όλοι μια καρδιά
φαναίζουν δυνατά
με μια ψυχή
με μια καρδιά
Ζήτη το Παιδικό Φεστιβάλ
του Δήμου Βύρωνα.

Θεοδώρα Καραούλα
12ο Δημοτικό Βύρωνα

Έλα να γνωριστούμε παίζοντας
Απλώνω το χέρι μου να το κρατήσει
κάποιος γνωστός,
μα παντού άγνωστοι τριγυρνούν πάνω στον κόσμο,
μα εγώ αναζητώ κάποιον γνώριμο
να μου απλώσει το χέρι,
χαμόγελο να μου χαρίσει.

ΡΕΦΡΑΙΝ -

Έλα να γνωριστούμε παίζοντας,
να αναζητήσουμε φίλιες παντοτινές,
έλα να γνωριστούμε παίζοντας, εσύ έχεις τη δύναμη.

Θέλω μια ζωή καλή με φίλους και τραγούδια,
θέλω να τρέχω και να τραγουδώ
με φίλους που γνωρίζω,
δε θέλω να βλέπω πια κανένα πικραμένο πρόσωπο,
δε θέλω να βλέπω πια κανένα δάκρυ να κυλάει.

Μελοποίηση: Ανδρέας Μιμιπίλας
Στίχοι: Σοφία Μουτάφη
Παίζουν: Ανδρέας Μιμιπίλας (πίانو)
Νίκος Τζιβάρος (βιολί)
Γιώργος Μιμιπίλας (κιθάρα)

Αν μου κλείσεις το μάτι,
θα σου κάνω νόημα
για να φωτίσουμε τη γη με τη φιλία μας!

Τασούλα Μπουρλέσσα
13ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε

Για τη χαρά
Όταν ο ήλιος λάμπει
στη χρυσή ακρογιαλιά
και τα πουλιά κεληδούνε
έχεις μια ζεστή αγκαλιά.

Το καλοκαιρινό δειλινό
έπρεπε να ήσουν εδώ
να δεις εμέ και τα πουλιά
που τραγουδούν για τη χαρά.

Για τη χαράσα, για τη χαράσα,
για τη χαράσα όλου του κόσμου.

Η χαρά του ανθρώπου είν' το παν
μονάχα έτσι περνάει καλά
μονάχα έτσι βλέπει και μπροστά
και τραγουδά και τραγουδά σαν τα πουλιά

Για τη χαράσα, για τη χαράσα,
για τη χαράσα, όλου του κόσμου.

Κατερίνα Καραντζα
2ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ1

Το Φεστιβάλ

Μια φορά κι έναν
καιρό, πηγαίνα για
το βουνό, κι είδα
κέφι και χαρά και
παιδάκια χαρωπά.

Ρώτησα τι νά 'ναι
εκεί και μου 'παν
έλα κι εσύ, πήγα
κι είδα Φεστιβάλ
παιδιά και όμορφα
γλυκίσματα.

Άννα-Μαρία Χρήστου
4ο Δημοτικό Βύρωνα

Θέλω να φύγω απ' αυτή την πόλη
Θέλω να φύγω απ' αυτή την πόλη
Θέλω να φύγω απ' την κόλαση
ψάχνω να βρω μια κάποια λύση
και νεις δε μπορεί να με βοηθήσει
άνθρωποι με στολές τριγύρω,
νέφος, δάνατος στην πόλη γύρω
με κάνουνε να νιώθω ξένος
ένας άνθρωπος αρρωστημένος
θέλω να φύγω όσο είναι καιρός
μα δεν μπορώ, νιώθω νεκρός
Αθήνα πόλη φάντασμα, Αθήνα πόλη γκέτο,
μια ζούγκλα οικόπεδο
που σου φέρνει έμετο
μια πόλη με ιστορία
μα χωρίς μυαλό, Αθήνα, Αθήνα, Αθήνα.

Δημήτρης Καλαπόδης
2ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ

Φιλία

Θα φυλάς τα μυστικά μου, Μαρία;
Θα μου κρατάς συντροφιά
τις ημέρες κάτω από τον ήλιο, Κώστα;
Θα μ' αφήνεις να σου σκουπίζω τον ιδρώτα από το μέτωπο,
όταν τελειώνουμε το παιχνίδι, Άννα;
Θα τρέχουμε μαζί
στις παραλίες και στις πλατείες, Μιχάλη;
Θα μου δίνεις το χέρι στις δύσκολες στιγμές, Ελένη,
για να σου δίνω εγώ την καρδιά μου;
Θα έρδεις να ενωθούμε, Γιώργο,
για να ενώσουμε τον κόσμο;

Φέτος, στο Βύρωνα παιδιά
Γίνεται ένα Φεστιβάλ
Το 9ο είναι θαρρώ
Κι έχει γέλια ένα σωρό
Έχει κλόουν, χαρωπά παιδιά
Και φασαρίες γεμάτες χαρά.

Βάνια Περάκη
4ο Δημοτικό Βύρωνα

Ο Κώστας έχει προβλήματα

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένα αγόρι που το έλεγαν Κώστα. Το σπίτι του ήταν κοντά στο δάσος και συχνά πήγαινε βόλτα εκεί. Μια μέρα ο Κώστας πήγε στο δάσος· εκεί είδε ένα σκυλάκι. Είχε μαύρο σώμα, άσπρη ουρά, γαλανά μάτια. Ο Κώστας σκεφτόταν: να το πάρω, να μην το πάρω. Τότε πήγε στο σπίτι και οι γονείς του ειπαν να μην το πάρει. Και τότε πήγε στην Μαρία και της είπε όλη την ιστορία. Έπειτα την ρώτησε αν ήθελε να το κρατήσει κι εκείνη δέχτηκε. Από τότε ο Κώστας πήγαινε κάθε απόγευμα και έβλεπε το σκυλάκι, που το λέγαν η Μίκη.

Άκληστη Μπόχτη
16ο Δημοτικό Βύρωνα · Α

Παραμύδι

Γύρω στο 1959, στο πατρικό μου χωριό, ζούσε ο σκύλος του παππού μου, ο Καραμάνης.

Ήταν ένα μεγαλόσωμο, γεροδεμένο, έξυπνο και ευκίνητο σκυλί. Είχε ύψος 1 μ. περίπου, με εντυπωσιακό ανάστημα. Ήταν σταχτί με μαύρες βούλες, με πολύ ανοιχτό στήθος, καθώς και γερά πόδια. Ήταν πιστός σύντροφος, γενναίος πολεμιστής, φόβος και τρόμος για περαστικό και επίδοξο κλέφτη.

Ο Καραμάνης έζησε κοντά στον παππού σε ένα ορεινό χωριό με άγρια φύση, του νομού Αιτωλοακαρνανίας. Όταν όμως στα 1962 έγινε το τεχνητό φράγμα των Κρεμαστών τα παραποτάμια χωράφια πνίγηκαν, έτσι οι χωρικοί αναγκάστηκαν να ψάξουν για καλύτερη τύχη στα μεγάλα αστικά κέντρα. Η μόρα του παππού μου δεν ήταν διαφορετική. Πήρε και αυτός το δρόμο για την ξενιτιά. Μαζί με τις αναμνήσεις του όμως, στο χωριό, άφησε και τον Καραμάνη. Πέρασε αρκετός καιρός και ο δυστυχής Καραμάνης τριγυρούσε από στάνη σε στάνη ψάχνοντας για το αφεντικό του ή ένα κομμάτι ψωμί. Το σκυλί που προκαλούσε το δέος και το δαυμασμό, τώρα προκαλούσε τον οίκτο και τη λύπη. Για να επιβιώσει αναγκάστηκε να κλέψει λίγο ψωμί. Δεν πρόλαβε όμως να το χρειάσει και έγινε αντιληπτός. Ένας πυροβολισμός ακούστηκε και ο Καραμάνης, σωριάστηκε νεκρός. Ήταν για αυτόν η λύτρωση.

Υ.Γ. Πληρώσε κι αυτός το τμήμα του πολιτισμού με τη ζωή του.

Μια ιστορία...

Γύρω στο 1965 στο χωριό μου, στο σπίτι του παππού μου ζούσε ένα σκυλί, η Τσακούμμου. Ήταν μεγαλόσωμο, καφετί με μαύρες βούλες, πολύ έξυπνο και ευέλικτο και πολύ γρήγορο. Είχε ύψος περίπου 1 μέτρο και είχε φοβερή δύναμη. Ήταν πιστός σύντροφος, θαρραλέος καθώς και τρόμος και φόβος για όποιον κλέφτη είχε δει να πλησιάσει το σπίτι. Βρισκόταν πάντα σε ετοιμότητα αν και θρεφόταν με ένα ξερό κομμάτι ψωμί την ημέρα.

Έζησε κάμποσα χρόνια μαζί με τον παππού μου σ' ένα μικρό χωριό του νομού Αιτωλοακαρνανίας, τον Τρίκλινο. Η κύρια ειδικότητά της για την οποία φημίζονταν ήταν η επιδεξιότητά της στο σκότωμα των φιδιών.

Τα έπιανε με δύναμη και τα τινάζε πάνω στο πρόσωπό της. Ύστερα τα άφηνε κάτω να δει αν ζούνε δίνοντάς τους τη χαριστική βολή.

Είχε όμως άδοξο τέλος. Οι ιδιοκτήτες της την άφησαν και στην προσπάθειά της να κλέψει λίγη τυρί και γάλα την πυροβόλησαν.

Γιάννης Τσιάκαλος
8ο Δημοτικό Βύρωνα

Ένας κύκνος εκπέμπει SOS

Ένα φθινοπωρινό ηλιοβασίλεμα, στην ήσυχη λίμνη, ο ήλιος ρίχνει τις τελευταίες ακτίνες του.

Ένας περήφανος κατάλευκος κύκνος, στολίδι της λίμνης, προχωρεί αργά από πάνω στα ήρεμα νερά της.

Δε μου φαίνεται να κολυμπά, οι κινήσεις του είναι κάπως παράξενες! Στέκομαι και τον παρακολουδω από μακριά.

Σηκώνει ψηλά το κεφάλι του, το τεντώνει με δύναμη κι ύστερα πάλι με δύναμη το βουτά μέσα στο νερό. Προσπαθεί να κρατήσει το κεφάλι του ψηλά, αλλ' αυτό πέφτει πάλι μέσα στο νερό.

Καταλαβαίνω πως δεν μπορεί να το σταματήσει όρδιο. Πλησιάζω πιο κοντά και σε μια στιγμή οι μεγάλες φτερούγες του χτυπούν το νερό με δύναμη.

Ύστερα, σπυχία στη λίμνη...

Δάκρυσα! Πάει το στολίδι της λίμνης μας, είπα, χάθηκε!

Μα μια άλλη καινούργια μέρα θα έρχονταν το επόμενο πρωινό.

Η ζωή της λίμνης χάνεται. Ίσως σειρά τώρα έχουν τα ψάρια της, να ακολουθήσουν τον κύκνο μας. Η ανδρώπινη αμέλεια νέμισε δηλητήριο τη λίμνη της περιοχής.

Μαρία Λιαμέτη
16ο Δημοτικό Βύρωνα · Δ

Παραμύδι

Μια φορά ήταν ένα αγόρι που το έλεγαν Γιαννάκη. Όλοι τον έλεγαν και δειλό. Ένα απόγευμα κατέβηκε στο ποτάμι για ψάρεμα. Αφού πέρασε λίγη ώρα, ο Γιαννάκης ετοιμάστηκε για να κυρίσει στο σπίτι του. Στο δρόμο άκουσε φωνές. Τότε πέρασε από μπροστά του μια κυρία και ο Γιαννάκης την ρώτησε τι γίνεται. Η κυρία του απάντησε πως καιγόταν ένα ορφανοτροφείο. Τότε το αγόρι έτρεξε προς το μέρος απ' όπου έρχονταν οι φωνές. Και είδε το ορφανοτροφείο τυλιγμένο στις φλόγες. Ο Γιαννάκης ήταν κι αυτός ορφανός, και χωρίς να χάσει ούτε λεπτό έτρεξε να σώσει και τ' άλλα παιδιά που ήταν μέσα. Τότε πήρε ένα σχοινί και έδεσε στην μια άκρη έναν γάντζο και τό 'ριξε απέναντι. Και από την άλλη άκρη το έδεσε σε μια κολόνα. Τότε ισορρόπησε πάνω στο σχοινί και πήγε ως την άλλη άκρη του σχοινιού, πήρε τα δυο παιδιά και τα πέρασε απέναντι. Όλος ο κόσμος που γνώριζε τον Γιαννάκη τώρα τον έλεγαν όλοι γενναίο. Και έτσι από τότε αυτοί έζησαν καλά και εμείς καλύτερα.

Ντίνα Νταλάνου
5ο Δημοτικό Βύρωνα

Ο ΚΟΡΚΟΔΕΙΛΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε σε μια λίμνη κοντά στο δάσος ένας μικρούλης κορκόδειλος. Αυτός δεν άφηνε τα άλλα ζώα να παίζουν. Όλη την ημέρα έπαιζε με τα νερά αλλά είχε ένα ελάττωμα. Δεν ήθελε να πλύνει τα δαεντια του. Όμως μια μέρα τον πόναναν πάρα πολύ τα δόντια του. Όλα τα ζώα στο δάσος τον κοροϊδεύανε. Τότε ήρθε ένας τρυποκάρυδος που ήθελε να του καθαρίσει τα δόντια. Αυτός δέχτηκε με χαρά. Κι από τότε του έπλενε κάθε πρωί και κάθε βράδυ τα δόντια του. Από τότε ο κορκόδειλος ήταν πολύ καλύτερος με όλα τα ζώα στο δάσος.

Βαγγέλης Δράσας
9ο Δημοτικό Βύρωνα · Δ

9ο Παιδικό
Φεστιβάλ Βύρωνα

ιστορίες

9ο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα

ιστορίες

Παραμύδι

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν στην Αλβανία ένα παιδί πολύ άκεφο και νευρικό. Έμενε μόνο του σ' ένα πολύ όμορφο σπίτι. Μια μέρα που είδε ότι τα λεφτά που του είχαν αφήσει οι γονείς του, έφταναν μόνο για ένα μήνα, πήγε να πιάσει δουλειά. Πέρασε από πολλές δουλειές, μα στο τέλος, όλοι τον έδιωχναν γιατί ήταν πολύ νευρικός και δεν είχε υπομονή. Βλέπετε, στην περιοχή του, δεν υπήρχε καμία παιδική χαρά ή πλατεία να διασκεδάσει. Έτσι ήταν πολύ νευρικό. Μια μέρα του ήρθε ένα γράμμα που έλεγε ότι γίνεται το Παιδικό Φεστιβάλ στην Ελλάδα και έχει την δυνατότητα να πάει κι εκείνος άμα ήθελε. Τότε πήγε και είδε τους κλόουν, έπαιξε διάφορα παιχνίδια, έβλεπε τις παραστάσεις με τις μαριονέτες, βρήκε καινούργιους φίλους, χόρευε κι έτσι ξεχάσε τα δικά του προβλήματα. Όταν γύρισε στην πατρίδα του ήταν πια πολύ ήρεμος και έπαιζε με όλα τα παιδιά της γειτονιάς του χωρίς να δημιουργεί προβλήματα. Ακόμα βρήκε μια δουλειά και έζησε καλά κι εμείς καλύτερα.

Βάλια Δούναβη
5ο Δημοτικό Βύρωνα

«Ένα τρελό παραμύδι»

Μια φορά και έναν καιρό ήταν μια χελώνα και πέραγε μπροστά από ένα εστιατόριο. Οι άνθρωποι μόλις άνοιγαν το μαγαζί και κουβαλούσαν τις καρέκλες του μαγαζιού για να τις τοποθετήσουν στα τραπέζια. Η χελώνα που για πρώτη φορά έβλεπε εστιατόριο ρώτησε: μα γιατί κουράζεστε και δεν τις βάζετε όλες σε ένα τραπέζι να ξεμπερδεύετε; Και οι άνθρωποι της αποκρίθηκαν: Δε θέλουμε γιατί οι άνθρωποι που θα αντικρύσουν τέτοιο εστιατόριο δε θα ξανάρθουν. Μα, καλά, εσύ δε μας βοηθάς αντί να κάθεται και να κοιτάς; Α μπα, εγώ δε θέλω διότι θα χαλάσω την φράντζα καθώς θα σηκώνω τις καρέκλες. Οι άνθρωποι έμειναν μ' ανοιχτό το στόμα ακούγοντας την απάντηση της χελώνας. Όμως η χελώνα έφυγε ανενόχλητη.

Κατερίνα Δούναβη
5ο Δημοτικό Βύρωνα

Μια φορά ήταν ένα παιδί που ήταν ανάπηρο. Όλον τον κόσμο τον έβλεπε μέσα από το παράθυρό του. Όταν πήγε στο χωριό που έμενε η γιαγιά του γνώρισε ένα παιδί που ήξερε να παίζει φλογέρα. Σιγά-σιγά, έμαθε και ο Γιάννης να παίζει φλογέρα, να φτιάχνει λουλούδια από χαρτί, να φτιάχνει καλαδάκια, να γνωρίζει τον κόσμο καλύτερα, να παίζει με τα άλλα παιδιά. Και πρώτα που δεν ήθελε να παίζει, να πηγαίνει βόλτες με τη μαμά του, που νόμιζε πως δε θα γινόταν καλά ποτέ, τώρα είχε αλλάξει και προσπαθούσε με χίλιους τρόπους, κάνοντας τις θεραπείες του να γίνει καλά. Η μαμά του χαίροταν όπως η γιαγιά του και ο δειός του και του έδιναν δάρρος και κουράγιο, του έφερναν παιχνίδια και πολλά δώρα και αυτός προσπαθούσε πάντα για ένα καλύτερο αύριο. Ο γιατρός έφερνε καλύτερα αποτελέσματα και στο τέλος ο Γιάννης σηκώθηκε από την αναπηρική καρέκλα του.

Ξένια Μιχελή
9ο Δημοτικό Βύρωνα

Μια φορά και έναν καιρό ένας βοσκός ξεκίνησε να πάει στο βουνό τα πρόβατά του για να βοσκήσουν. Ανεβαίνοντας στο βουνό, άκουσε, κάτι σαν κλάμα. Πηγαίνοντας προς τα εκεί που άκουγε το κλάμα τι νομίζετε πως είδε; Έναν κροκόδειλο πιασμένο ανάμεσα σε μεγάλες πέτρες και μεγάλα δένδρα, που τα είχε παρασείρει κάποια μεγάλη καταιγίδα. Φοβήθηκε τόσο ο βοσκός που γύρισε να φύγει. Τότε ο κροκόδειλος του είπε: - Σε παρακαλώ, ελευθερώσε με από τις πέτρες και τα δένδρα.

- Να σε ελευθερώσω, του λέει ο τσοπάνος, αλλά φοβάμαι μη με φας.

- Δε θα σε φάω. Το καλό που θα μου κάνεις θα στο ξεπληρώσω.

Ο βοσκός τον λυπήθηκε και ελευθερώσε τον κροκόδειλο. Αυτός τον ευχαρίστησε και ο βοσκός συνέχισε να ανεβαίνει στο βουνό μαζί με τα πρόβατά του. Άρχισε να πέφτει ο ήλιος και ο βοσκός σκέφτηκε ότι πρέπει να φύγει από το βουνό και να πάει στο σπίτι του. Σε λίγο κουράστηκε και κάθησε σε ένα δέντρο από κάτω για να ξεκουραστεί. Εκείνη την στιγμή άκουσε κάτι από πίσω του, και να δει: ήταν ένας μεγάλος λύ-

κος που ήταν έτοιμος να επιτεθεί στα πρόβατά του. Βάζει μια φωνή ο τσοπάνος και στη στιγμή βλέπει τον κροκόδειλο να τρέχει και να αρπάζει τον λύκο και να τον πετάει πολύ μακριά. Τότε ο τσοπάνος ευχαρίστησε με τη σειρά του τον κροκόδειλο και από τότε έγιναν δύο αχώριστοι φίλοι.

Ελένη Μεταξά
9ο Δημοτικό Βύρωνα

Παραμύδι

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας κακός άνθρωπος που δεν αγαπούσε καθόλου τα ζώα. Όταν έβλεπε πουλιά τους πέταγε πέτρες με τη σφεντόνα. Κλώτσαγε τους σκύλους και τις γάτες. Μια μέρα που το σπίτι του έπιασε φωτιά κι αυτός κοιμόταν και δεν είχε καταλάβει τη φωτιά, ένας σκύλος γάβγιζε και τραβούσε το σεντόνι. Αυτός ο άνθρωπος ξύπνησε και βγήκε έξω. Από τότε αγαπούσε τα ζώα και τα έπαιρνε μέσα στο σπίτι και τα ταίιζε.

Άγγελος Παπαγεωργίου
9ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Μετά από μια επίσκεψη στο σπίτι της ηλικιωμένης θείας μου, βρέθηκα πλουσιότερος κατά τέσσερα μπουκάλια. Ξψαξα στο παλιομπαούλο με τις σκόνες και τις αράχνες. Τα μπουκάλια αυτά ήσαν χαραγμένα κι έγραφαν: ΑΣΠΡΟ (Αγελαδοτρόφος, Ασπροπύργου), ΕΒΓΑ (Ελληνική Βιομηχανία Γάλακτος Α.Ε.), ΜΙΝΕΡΒΑ —το λάδι— και το γάλα ΑΣΤΥ (Αγελαδοτροφικός συνεταιρισμός Αττικής). Με εντυπωσίασαν πολύ αυτά τα μπουκάλια διότι με έκαναν να αρχίζω να φαντάζομαι τότε πριν 50 χρόνια στην Αθήνα που περνούσε μπροστά απ' τα σπίτια ο γαλατάς και μοίραζε το γάλα.

Με βοήθησε σ' αυτό η παλιά ασπρόμαυρη κωμωδία του Θανάση Βέγγου που σαν μικρός του γαλακτοπωλείου της γειτονιάς πάνω στο ποδήλατό του μοίραζε όσα μπουκάλια γάλα δεν του είχαν σπάσει στη διαδρομή. Φαίνεται πως τα μπουκάλια της θείας μου ήταν μέσα σ' αυτά!

Άγγελος Χιώτης
9ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Ελάτε παιδιάκια
Ελάτε παιδιάκια
παιδιάκια καλά,
ελάτε στο δάσος
κοντά στη σπηλιά
και όλα τα παιχνίδια να 'ρθούμε ξανά!

Ελάτε παιδιά
παιδιά καλά
να δούμε το δάσος
και μικρά και μεγάλα
να ρθούμε ξανά.

Ελάτε παιδικά
παι
ελάτε να δείτε τι
στέλνει η Ερασιδία
και όλοι να παίζουν έναν!

Το βράδυ του γλέντιου
Όλα τα παιδιά μαζί
ψάχνουν πάντα κατιτί.
Τα γλέντι, το χορό
στο φεστιβάλ το φετινό.

Να παίξουν παιχνίδια
και να μάθουν παραμύθια.
Χαμόγελο γλυκό-πρελό
το παιδί μου το καλό.

Ζορίτσι' αγόρια στη σειρά
χαμογελάνε ζωηρά ξανά.
Το σπιτάκι τους ξεχνάνε
και τη μαμά τους δε ζητάνε.

Μαζί τ' άλλο το πρωί
συζητάνε για ό,τι συμβαίνει εκεί.
Η βραδιά η γλυκιά αυτή
θα τους μείνει δαυμαστή.

Σαν οι άνθρωποι είναι φίλοι.
στην καρδιά του και στα χείλη,
έχουν γλύκα από σταφύλι,
είναι πάντα ευτυχισμένοι,
γελαστοί κι αναπημένοι.

Στέλα Κούκου

Ελάτε παιδιά
στη σιγαλιά,
παιχνίδια πολλά,
τροπικά παιχνίδια.

Ελάτε χορεύστε
γελώστε
και παίξτε
παιδιά

Ελάτε χαρείτε
ξεχάστε παιδιά
μαθήματα, έγνοιες
και άλλα πολλά.

Όλου του κόσμου τα παιδιά
Κίτρινα, μαύρα ή μελαμψά
έχω ένα γρώμο και τι μ' ουπτό

Μήπως και τ' άνδρ το ευωδιαστό
γνώμα ένα έχουν και μία ιδιότη;

Μες στις μονούλες την αγκαλιά
τ' αγκαλιάζει και τη μιλιά.

Μήπως στο Λέγγεστρον σου
γλυκολαλούν με μία λαλιά;

Σαν το λουλούδι που ανθίζει
σαν κάθε πλάσμα που αγαπά τη γη
για λίγη αγάπη, λίγη χαρά,
διότι η καρδιά μου και λαχταρά

Οι φίλοι μου κι εγώ
Αγαπώ πολύ τους φίλους μου
τους φίλους μου αγαπώ.
Στο σχολείο συντροφιά
θα παίξουμε μαζί
γιατί τους φίλους μου αγαπώ
τους φίλους μου αγαπώ.

Στις διακοπές θα παίξουμε
μ. 2.000.000.000
κι εγώ, οι φίλοι μου κι εγώ
είμαστε αγαπημένοι τους φίλους μου αγαπώ
Maria Μπονδάνου

Ο Γιώργος θυμάται χτυπάει το Γιάννη
Η Λένα δεν θέλει καμιά να τη φτάνει.
Ας πη... ..εία
καλύτερος δρόμος είναι η φιλία.

Ελάτε να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι
η ζωή μας είναι
γεμάτη παιχνίδι.
Όλη μέρα γελάμε,
τραγουδάμε και με
δυσκολία γαμονελάμε.

Σαν πάμε στο Γυμνάσιο
θα γράψουμε, όπως στην καρδιά
δε θα ξεχάσουμε. Τα παιδιά
μας χρόνια θα διηγούνται τότε
στο 4ο που θα αναπαύουν.

Ένα αστέρι στο χέρι κρατώ
για να στο δώσω φυλαχτό
είμαι η φίλη σου μην το
ξεχνάς, να το θυμάσαι, όπου
κι αν πας.

Κρίωνας Νικολάου
ο Δημοτικό Βύρωνα - Διευθυντής

9ο Παιδικό
Φεστιβάλ Βιρωνα

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

4ο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα ιστορίες

Έτσι γίναμε οικογενειακοί φίλοι
(Μια ιστορία αληθινή)

Το καλοκαίρι είναι η εποχή που μπορούσε να αποκτήσουμε φίλους. Το καλοκαίρι είναι η εποχή της ξεγνοιασιάς. Όλοι σκεπτόμαστε να περάσουμε όσο γίνεται πιο ευχάριστα. Πέρισυ το καλοκαίρι πήγα με τους γονείς μου εξοχή, πήγαμε στην Αιδηψό. Ήταν Ιούλιος. Ξεκινήσαμε το πρωί και το μεσημέρι φτάσαμε στο καράβι. Εκεί συναντήσαμε και άλλους ανθρώπους που περιμένανε να μπουν στο καράβι. Δίπλα στο δικό μας αυτοκίνητο ήρθε ένα άλλο αυτοκίνητο. Μέσα είχε ένα κοριτσάκι. Ανοίξαμε τα παράθυρα και αρχίσαμε τη συζήτηση. Το ρώτησα πώς το λένε, μου είπε: Δήμητρα, εγώ της είπα Ιωάννα. Συζητούσαμε διάφορα πράγματα όπως σε ποια τάξη πας, εάν πάμε σε άλλα σχολεία, όπως Αγγλικά, γυμναστήριο κ.ά. Μπήκαμε στο καράβι, στη διαδρομή γίναμε φίλες. Όταν φτάσαμε στην Αιδηψό συνειδηθήκαμε το βράδυ να συναντηθούμε στην παραλία. Κάθε μέρα συναντιόμασταν. Έτσι άρχισε η φιλία μου με ένα άγνωστο κοριτσάκι. Σε λίγες μέρες άρχισαν και η γονείς μας να συνεννοούνται πού θα πάμε για μπάνιο ή πού θα πάμε το βράδυ. Από πέρισυ το καλοκαίρι γίναμε πολύ καλοί οικογενειακοί φίλοι, γίναμε αχώριστοι. Έτσι συνειδηθήκαμε να πάμε κι εφέτος μαζί διακοπές. Έλπίζω η φιλία μου με την Δήμητρα να κρατήσει για χρόνια.

Ιωάννα Παπαϊωάννου
Δ2

Ένα παραμύδι

Κάποτε ήταν δύο πολύ καλοί φίλοι. Μια μέρα εκεί που έπαιζαν τσακωθήκανε. Το ένα το παιδί είπε στο άλλο:

- Γιατί κάνεις ζαβολιές; Εγώ δεν κάνω ζαβολιές γιατί το ξέρω πολύ καλά αυτό το παιχνίδι.

- Λάθος κάνεις. Είναι πολύ μεγάλο λάθος αυτό που είπες.

- Γιατί κάνω λάθος, μήπως θέλεις να μου πεις κιόλας ότι έκανα εγώ ζαβολιά σε αυτό το παιχνίδι;

- Δεν είπα κάτι τέτοιο. Και, συμπληρώνω ακόμη πως δεν θέλω να μαλώσουμε και να χωρίσουμε για πάντα.

- Δεν με νοιάζει τι λες. Εγώ δεν σου ξαναμιλώ να το ξέρεις.

- Σε παρακαλώ, μη φεύγεις.

- Δεν θέλω να μείνω άλλο μαζί σου. Γεια σου. Θα σε ξεχάσω και πολύ σύντομα μάλιστα.

- Εγώ όμως όχι.

- Γεια σου. Η φιλία μας κόπηκε στα δύο με μαχαίρι.

Την άλλη μέρα το κακό παιδί ξύπνησε και είπε:

- Αχ! τι όμορφη μέρα. Θα τον ξεχάσω πολύ σύντομα μάλιστα. Ας πάω λίγο στον κήπο να ξεσκάσω. Σιγά μην ήξερε αυτός καλύτερα το παιχνίδι εκείνο. Για να του δείξω μάλιστα ότι ξέρω πολύ καλά τα παιχνίδια θα γραφτώ στα αλεξιπτώτα.

Λοιπόν, έτσι κι έγινε.

- Γεια σας, θέλω να γραφτώ για τα αλεξιπτώτα για να πετάξω.

- Εντάξει, μικρέ μου, μόλις γράφτηκες. Πήγαινε να πετάξεις τώρα.

- Εντάξει, πάω. Τώρα θα δει αυτός.

- Είσαι έτοιμος μικρέ να πετάξεις;

- Ναι, έτοιμος είμαι.

- Πετάω, δεν το πιστεύω.

- Ωχ! καταιγίδα. Βοήθεια. Αστραπή.

- Έλα, θα σε σώσω εγώ. Ο φίλος σου είμαι. Οπ! σε έπιασα.

- Ουφ! Σε ευχαριστώ. Εσύ είσαι φίλος. Ξαναγινόμαστε φίλοι;

- Βεβαίως.

Κι από κει και πέρα ήταν φίλοι και δεν ξαναχώρισαν ποτέ.

Φανή Γυφτομήτρου
13ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ

«Μια ιστορία
για ένα παλιό αντικείμενο»

Από όταν ένωσα το φως της ημέρας θυμάμαι στη βεράντα του σπιτιού μας ένα παλιό τραπέζι που μόλις έστεκε στα τέσσερα πόδια του. Ακουμπισμένο στον τοίχο της βεράντας, έδειχνε να παίρνει δύναμη για να στέκεται, καθώς τα πόδια του είχαν γίνει φωλιές απ' το σαρακι που χρόνο με το χρόνο έτρωγαν το σώμα του.

Οι σανίδες που αποτελούσαν την οροφή του ήταν σάπιες απ' τον χρόνο και καρφωμένες σ' ένα ορθογώνιο σκελετό με πρόκες που είχαν σκουριάσει. Η μια μακριά απ' την άλλη ολοκλήρωναν την εικόνα ενός εγκαταλελειμένου τραπεζιού.

Είχα ακούσει ότι ήταν οικογενειακό κειμήλιο του πατέρα μου. Νέο και φρε-

σκοβαμένο ήταν το στολίδι του φτωχικού σπιτιού μας έλεγε ο πατέρας μου καθώς θυμόταν τα παλιά. Εκεί μαζευόμασταν παιδιά, τις κρύες νύχτες του χειμώνα, σε αυτό στρώνανε το Χριστουγεννιάτικο και το Πασχαλινό τραπέζι κι ακόμη αυτό χρησιμοποιούσε για γραφείο όταν πήγαινε σχολείο. Και συνεχίζει ο πατέρας να λέει ιστορίες που δεν τελείωναν ποτέ. Μια μέρα παίζοντας στη βεράντα επειδή με εμπόδιζε ναβάλω τα παιχνίδια μου, του έδωσα μια κλωτσιά κι αυτό σωριάστηκε στο έδαφος. Τίποτα δεν έδειχνε πια ότι ήταν τραπέζι. Είδα τον πατέρα μου να το κοιτάει λυπημένος. Ένα δάκρυ κύλησε από τα μάτια του. Κατάλαβα πως κάτι κακό έκανα. Φίλησα τον πατέρα μου και τον ρώτησα: «Τόσο κακό έκανα πατέρα;» Αμίλητος έφυγε. Εγώ ακόμη δεν μπορώ να καταλάβω τι ήταν αυτό που στεναχώρησε τον πατέρα.

Γιαννάκης Σταμάτης
2ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε1

Συμφωνία μ' ένα δέντρο

Στον κήπο του παππού μου ανάμεσα στ' άλλα δέντρα ξεχωρίζει μια κυδωνιά. Απλώνει τα φουντωτά κλαδιά της σαν ομπρέλλα και κάνει δροσερή σκιά σε μια γωνιά του κήπου. Είναι η αγαπημένη μου γωνιά κι εκεί βρίσκω καταφύγιο τις ζεστές ώρες του καλοκαιριού.

Με την κυδωνιά γνωρίστηκα πριν τρία χρόνια το καλοκαίρι, που πήγα για διακοπές στο σπίτι του παππού μου. Ήταν ένα μικρό όμορφο δεντράκι με γκριζοπράσινο κορμό, με σκούρα πράσινα φύλλα λίγο χνουδωτά στο κάτω μέρος, που το είχε φυτέψει λίγο καιρό ο παππούς.

Με εντυπωσίασε και γίναμε φίλοι. Το αγάπησα πολύ και έκανα μια συμφωνία μαζί του. Να του δίνω εγώ νερό, να μου δίνει αυτό σκιά και συντροφιά. Να παινεύω τα πουλιά που φωλιάζουν στα κλαδιά του, να του λέω τα μυστικά μου, να του λέω σ' αγαπώ και να μου δίνει τους μυρωδάτους, χνουδωτούς καρπούς του. Να αγκαλιάζω τον κορμό του, να με λέει αδερφό του. Είναι ο φίλος μου, ο αδερφός μου, ο σύντροφός μου, μου λείπει όταν είμαι μακριά του, και τρέχω με λαχτάρα κοντά του όταν μπορώ. Τώρα είναι αρκετά μεγάλο δέντρο, το καμαρώνω που μεγαλώνει, μοιράζομαι τις χαρές και τις λύπες μαζί του και θέλω να ζήσουμε μαζί όσο ζω και όσο θα ζει.

Γιώργος Συλλιγάρδος
2ο Δημοτικό Βύρωνα

Στον Παράδεισο

Ω, είναι ωραία στον παράδεισο καθέννας
βρίσκει αυτά που πάντοτε ποτούσε.

Ω, είναι ωραία στον παράδεισο, βρήκα κι εγώ
μια φυλακή για την καρδιά μου που λευδερη
δεν άντεχε, ψυχωραγόυσε.

Εκεί στον παράδεισο λεωφόρους έχει, στον
παράδεισο ουρανό έχει, στον παράδεισο
κορίτσια έχει, στον παράδεισο έχει στον παράδεισο
αλκόολ.

Ω, είναι ωραία στον παράδεισο καθέννας βρίσκει
αυτά που πάντοτε ποτούσε.

Ω, είναι ωραία στον παράδεισο, βρήκα κι εγώ μια
φυλακή για την καρδιά μου που λευδερη δεν άντεχε,
ψυχωραγόυσε.

Εκεί στον παράδεισο σκαλότες
έχει στον παράδεισο
πλάτες σαν του Παύλου έχω στον παράδεισο έχει
τρομοκράτες υπάκουον στον παράδεισο
εξόδους κινούν.

Ω, είναι ωραία στον παράδεισο καθέννας βρίσκει
αυτά που πάντοτε ποτούσε. Ω, είναι ωραία
στον παράδεισο βρήκα κι εγώ μια φυλακή
για την καρδιά μου που λευδερη
δεν άντεχε ψυχωραγόυσε.

Πάνος Αργυρόπουλος
2ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ1

9ο παιδικό φεστιβάλ σε αγαπώ
όπου κι αν πας σε ακολουδιά
και δεν μπορώ να σε αποχωριστώ.

Φέρε τσιγγιές, καραμέλες και παγωτό
και μακαρόνια για το φαγητό.

Ακόμα φέρε κνοι για το μεσημεριανό
και στολές για το στρατό.

Φέρε colgate για τα παιδιά
για να γίνουν τα δόντια τους γερά.

Γιατί τρία βουρτσίσματα την ημέρα
κάνουν τον οδοντίατρο πέρα.

Αντώνης Μανέρας

Ο φίλοι

Οι φίλοι είναι ό,τι πιο πολύτιμο στην ζωή
σου συμπαρastedέκονται σε ό,τι θέλεις,
το ίδιο κάνεις και εσύ!

Οι φίλοι είναι σαν λουλούδια που σου δίνουν ζωή
να τους αγαπάς πολύ, πολύ, πολύ.

Οι φίλοι είναι για να χαίρεσαι μαζί τους
κάθε λύπη και χαρά στη ζωή τους.

Χριστίνα Μπενέκη
7ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ1

Με τον ήλιο έχω παύσει να χαράζω
ένα παιδί γραμμάτα χαράζει
στον σχολείο τον πατέρα,
ζωηκό, σκαλίζει έναν ήλιο
προς το μέρος του να ρχεται
κι από τον φόβο του τραντάσσεται,
φεύγει τρέχοντας μακριά
με προϋπόθεση να μην ξανάρθει πια.

Μάνος Χατζησταμάτου
7ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ1

Ελάτε να γίνουμε φίλοι
Ελάτε να γίνουμε φίλοι
να έχουμε όλοι ΕΙΡΗΝΗ
χωρίς πολέμους
να ζήσουμε όλοι με ΕΙΡΗΝΗ. (δισ)

Ελάτε να γίνουμε φίλοι
να δώσουμε όλοι το χέρι
χωρίς μίσος,
και να μοιράσουμε όλοι ενωμένοι.

Ελάτε να γίνουμε φίλοι
παιδιά όλου του κόσμου ενωθείτε
να δώσουμε ένα μάθημα στους μεγάλους
τι θα πει Αγάπη κι Ειρήνη μαζί!

Περικλής Νάνος
3ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ1

Ελάτε να γίνουμε φίλοι
εμείς της γης με παιδιά.
Ελάτε να παίξουμε όλοι
παιχνίδια κι άλλα πολλά.

Ελάτε κοντά μας παιδάκια
όλου του κόσμου παιδιά,
όλα μαζί να ενωθούμε
να δούμε μαζί τη χαρά.

Άσπρα, κίτρινα, μαύρα
όλα του Θεού παιδιά.
Όλα μαζί να ενωθούμε
να ζήσουμε αρμονικά.

Αγγελική Ψυχράμη
3ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε1

Ελάτε
Ελάτε παιδιά να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι
με όλης της γης τα παιδιά.

Ανάμεσά μας να επικρατεί
η ειρήνη, η φιλία και η αγάπη.
Όλα τα παιδιά να είναι ευτυχισμένα
και χαμογελαστά.
Ελάτε παιδιά να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι
με όλης της γης τα παιδιά.

Ελάτε παιδιά να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι
με όλης της γης τα παιδιά
παράδειγμα για τους μεγάλους
η φιλία μας μες στην καρδιά.
Ελάτε παιδιά να γίνουμε φίλοι.
Ελάτε παιδιά...
Ελάτε παιδιά...

Ελία Αντωνίου Κατσιγοράκη
3ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε1

Παιδικό Φεστιβάλ
Τα παιδιά σ' όλο τον κόσμο
ενώ ένα κάθε χρόνο
κάνουν κάθε είδος σόου
και γιορτάζουν κάθε τόσο
με γιορτάντες και λουλούδια
με χαμόγελα, τραγούδια.

Τραγουδούν για την Ειρήνη
την αγάπη και τη φύση.
Τραγουδούν για τη ζωή
και για την υπομονή.

Να κι εμείς εδώ μαζεμένοι
χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι.
Τραγουδάμε με χαρά
ζωηρά και χαρωπιά
να έχουν τα παιδιά υγεία
και παντοτινή ευτυχία.

Φωτεινή Γεωργακοπούλου
8ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ2

9ο παιδικό Φεστιβάλ
Ελάτε παιδιά
να γίνουμε φίλοι,
να παίξουμε με χαρά κι αγάπη,
να δείξουμε το ταλέντο που κρύβουμε μέσα μας,
να παίξουμε τα δικαιώματα που δεν μας έχουν δοθεί,
να αναδείξουμε της πόρτες στους μεγάλους,
να δουν ότι η ζωή δεν είναι μόνο συμφέρον,
αλλά και βαθεία προς αυτούς
που μας χρειάζονται.
Ελάτε παιδιά,
γιατί εδώ θα είναι η στιγμή φίλος
των παιδιών του Βύρωνα.

Παναγιώτης Καραγιωργίου
8ο Δημοτικό Βύρωνα

9ο Παιδικό
Φεστιβάλ Βύρωνα

ποιήματα

4ο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα ποιήματα

Θέλω

(αφιερωμένο σε όλα τα παιδιά της Γης)

Θέλω έναν κόσμο με αγάπη
χωρίς πυρηνικούς πολέμους.
Θέλω έναν κόσμο με αγάπη
να παίζουν τα παιδιά στους δρόμους.
Θέλω έναν κόσμο με αγάπη
με τους λαούς αδελφωμένους.

Μαύρους, λευκούς αγκαλιασμένους
με την Ειρήνη στην καρδιά.
Αυτά που κάνουν οι μεγάλοι
γεμίζουν τρόπο τα παιδιά.

Θέλω έναν κόσμο με αγάπη
χωρίς παιδιά ορφανεμένα.
Θέλω έναν κόσμο με αγάπη
τα κράτη όλα αδελφωμένα.
Θέλω έναν κόσμο με αγάπη
σαν ήλιος θαρρεί η Ειρήνη.
Χωρίς κανόνια και μπιστόλια
να γίνει η γη μια αγκαλιά.
Αυτά κάνουν οι μεγάλοι
γεμίζουν τρόπο τα παιδιά.

Έναν καινούργιο κόσμο αγάπης
βοήθα με να φτιάξω, φίλε,
σύντροφος στο πλευρό μου γίνε
πίασε το χέρι και πάμε
για έναν κόσμο με αγάπη
έτσι όπως στα παιδιά αρέσει.

Θέλω έναν κόσμο με αγάπη
με όλους τους λαούς αδελφωμένους.
Γεια σας, παιδιά.

Σπύρος Παναγιωτακόπουλος
4ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ1

Η Ευτυχία

Για να χαρείς τη ζωή
πρέπει να ζήσεις,
να χαρείς.
Να αφήσεις τον εγωισμό
να φύγει, να πετάξει μακριά,
και να δεχτείς με χαρά
τους φίλους σου απ' όλο
τον κόσμο.
Λευκοί, Μαύροι, Κίτρινοι
δεν έχει σημασία
είναι όλοι φίλοι σου
και να τους δεχτείς
με χαρά και μόνο τότε
θα νιώσεις
την αληθινή και την πραγματική ευτυχία.

(Το ποίημα αυτό είναι ειδικά αφιερωμένο για όλα τα
παιδιά της γης.)

Ιφιγένεια Αγοριάννη
4ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ1

Ας γίνουμε φίλοι

Ήρθε η άνοιξη
ήρθαν τα πουλιά
όλα είναι αγνά.

Κι εμείς λοιπόν, παιδιά,
γιατί να χαλάμε
αυτή την ξεχωριστή ομορφιά;

Ελάτε να παίξουμε
να γίνουμε φίλοι
όπως τα σδάα και ξεγνοιαστα πουλιά.
Χάρης Τσαρπαλιάς
13ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ2

Καλωσήρθες Άνοιξη
Καλωσήρθες Μάρτη
με το Μάρτη στο χεράκι
Καλωσήρθες Απρίλη
μες στις ζεστές βραδιές σου
Καλωσήρθες Μάη
με τα λουλούδια στο στεφάνι
Γιαννοπούλου Ουρανία-Ράνια
7ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Ζήτω η φίλια.
Ζήτω η χαρά.
Ζήτω το 9ο
το Φεστιβάλ!!!

Γιώργος Πλατής
3ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε1

Τώρα που μήκε η άνοιξη
κι ήρθαν τα χελιδόνια
Ανθίσανε οι αμυγδαλιές
και κελαηδούν τα σιήδονια.

Άγγελος Παπαγεωργίου
9ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Ελάτε να γίνουμε φίλοι
να παίξουμε όλοι μαζί
γιατί πρέπει να μην
χωρίσουμε ποτέ.

Ξένια Αβραμίδου
16ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ

Η μπάλα μου
Μια ωραία μπάλα έχω
την πετώ, πίσω της τρέχω.
Είναι γεμάτη με αέρα
μ' αυτή παίζω νύχτα-μέρα.
Την πετώ ψηλά κι εκείνη
μόνον μου δε με αφήνει.
Δίπλα μου ξαναγυρνάει
και ξανά ψηλά πετάει.

Η Κοκκινσκοουφίτσα
Νάτην η μικρούλα η Κοκκινσκοουφίτσα
φόρεσε μια γαλάζια, σαν τον ουρανό, φουστίτσα,
και λουλουδένια πολύχρωμη ποδίτσα
και μια κατακόκκινη σκουφίτσα.
Ένα καλάθάκι κρατάει στα χεράκια
που θα το γεμίσει με γλυκά και λουλουδάκια
για να το προσφέρει στην καλή της τη γιαγιά της
και να πέσει μες στην αγκαλιά της.

Δήμητρα Βαφειάδου
12ο Δημοτικό Βύρωνα

Ο Μέμης Αναποδέας (ποιηματάκι)
Ο Μέμης Αναποδέας είναι ανάποδος πολύ. Τρώει
τη σούπα με πιρούνι και το κρέας με κουτάλι, βάζει
απάνω τα ποδάρια και από κάτω το κεφάλι. Δίχως να
σκεφτεί πολύ βάζει τα γυαλιά στο μουσάκι και την πίπα
το αυτί. Τον πειράζουνε στο δρόμο νέοι, γέροι και
παιδιά. Μα αυτός τους απαντάει: Ζήτω η αναποδιά
είναι η μόνη που με σώνει κι όλα τα στραβά ισώνει.
Γιατί στη ζωή μας τούτη, είναι όλα τους τρελά τα
στραβά μοιάζουν για ίσια και τα ίσια για στραβά.

Ποιηματάκι
Σαν γεράσεις και ασπρίσεις
ζήσε με τις αναμνήσεις.
Δίχως θλίψη στην ψυχή σου
σκέψου τον συμμαθητή σου.

Νατάσα Παπαδημητρίου
3ο Δημοτικό Βύρωνα

Η Ελλάδα αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα. Από τη μια η Τουρκία που δεν ησυχάζει ποτέ και από την άλλη οι Μεγάλες Δυνάμεις που προσπαθούν να πάρουν εδάφη και να μεγαλώσουν τα κράτη τους.

Τα παιδιά προσπαθούν να προστατευτούν από τον εχθρό καὶ κρύφτηκαν στα σπίτια τους. Όμως, όπως ο καιρός περνούσε, όλα έχαναν την ομορφιά τους, γιατί κάτι έλειπε, αυτό το κάτι ήταν το γέλιο των παιδιών.

Ο καιρός πέρασε και ήρθε η άνοιξη, τα παιδιά δεν άντεχαν άλλο να μένουν συγγεία στο σπίτι. Έτσι μια μέρα τα παιδιά αποφάσισαν να βγουν και να παίξουν όπως και άλλοτε. Όλοι ήταν χαρούμενοι.

Από τότε και κάθε άνοιξη τα παιδιά γιορτάζουν και ονόμασαν αυτή τη γιορτή παιδικό φεστιβάλ.

Ευαγγελία Νιώρα
9ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε

Το φοβερό όνειρο
που είδε ένα αρκουδάκι

Ένα πρωινό κάπου βαθειά στο δάσος γινόταν φασαρία. Μέσα στο βαθύ ύπνο του το αρκουδάκι άκουσε τη φασαρία και ξύπνησε. Τεντώθηκε αργά-αργά και πήγε στην είσοδο της σπηλιάς του. Μα τι να δουν τα μάτια του; Όλη η πλάση είχε αλλάξει. Παντού ένα πολύχρωμο στρώμα πάνω στο πράσινο της φύσης είχε απλωθεί και όλα έδειχναν να 'χουν ξαναγεννηθεί. Μεγάλη χαρά το πλημμύρισε και στράφηκε δίπλα σε ένα σκιουράκι που έπαιζε σαν τρελό πάνω σε ένα περμένο κούτσουρο. Μα τι γίνεται; Γιατί τόσο μεγάλη φασαρία ακούγεται; Δεν κατάλαβες εσύ ακόμα; Ήρθε η Άνοιξη; του λέει το σκιουράκι. Γύρισε να φύγει και ακόμα αντηχούσε στα αυτιά του αυτή η μαγική λέξη. Ήρθε η Άνοιξη. Προχώρησε σαν μεθυσμένο ώσπου έφτασε σε ένα ξέφωτο. Εκεί είχαν στήσει χορό όλα τα μικρά ζώα του δάσους. Μόλις είδαν το αρκουδάκι φοβήθηκαν και έτρεξαν να κρυφτούν. Τότε το αρκουδάκι κοντοστάθηκε και άρχισε να τα καλεί να γυρίσουν πίσω. Ήθελε κι αυτό να παίξει μαζί τους ήθελε να του πει να μην φοβούνται. Τα μικρά ζώα του δάσους άκουσαν το αρκουδάκι και όλα μαζί έτρεχαν και έπαιζαν ανέμελα κάνοντας γιορτή για το μεγάλο γεγονός. Αφού κουράστηκε, αποχαιρέτισε τους φίλους του και προχώρησε ακόμα πιο βαθειά στο δάσος. Ήθελε να το περ-

πατήσει από άκρη σε άκρη, ήθελε να γνωρίσει όλες τις ομορφιές και να βρει καινούργιους φίλους για παιχνίδι. Δεν είχε προχωρήσει αρκετά όταν σταμάτησε σαστισμένο. Δεν ήθελε να πιστέψει στα μάτια του. Παντού υπήρχαν καμένα δέντρα που στέκονταν άψυχα, άλλα έρδρια και άλλα περμένα. Τίποτα δεν του θυμίζει αυτό που είχε αφήσει πριν πέσει για τον ύπνο του χειμώνα. Άρχισε να τρέχει φοβισμένα. Πίστευε ότι μετά το μικρό βουνό που υπήρχε όλα θα ήταν όπως πριν. Εκεί όμως το περίμενε ακόμα μεγαλύτερη έκπληξη. Αντίκρουσε ένα κόσμο διαφορετικό από τον δικό του. Έναν κόσμο από τσιμεντένια δέντρα που στα φοβισμένα του μάτια του φαινόταν κακός και άσχημος. Μεγάλος φόβος κυρίεψε το αρκουδάκι. Φοβότανε για τον εαυτό του, για τους φίλους του και για το σπίτι του, το δάσος.

Ισχυρικά ξύπνησε. Αληθεία όνειρο ήταν! Είπε σαστισμένο το αρκουδάκι. Πήγε ως την άκρη της σπηλιάς κι ακόμα πυκνό χιόνι σκέπαζε τα πάντα. Χαμογέλασε, γιατί ήξερε ότι έρχεται η Άνοιξη και γιατί πίστευε ότι οι φίλοι του οι άνθρωποι δεν θα έκαναν ποτέ κακό ούτε σε αυτό και στους φίλους του αλλά ούτε και στη φύση.

Θεοδώρα Δουριδά
4ο Δημοτικό Βύρωνα - Στ1

Το μικρό χελιδόνι

Ήρθε η άνοιξη.

Όλα γύρω είναι πράσινα. Άνθισαν και τα λουλούδια. Μαζί με την άνοιξη ήρθαν και τα χελιδόνια που τιτιβίζουν χαρούμενα εδώ κι εκεί.

Δυο χελιδόνια ήρθαν και έκαναν τη φωλιά τους στο μπαλκόνι μου και ύστερα από ένα μήνα τρία χελιδονάκια.

Τα μικρά ήταν πολύ όμορφα και γλυκά. Όταν ήρθε ο καιρός να φύγουν το μικρότερο χελιδόνι δεν μπορούσε να πετάξει γιατί είχε τραυματιστεί στο φτερό του έτσι έμεινε στη φωλιά μόνο του. Όμως όταν έπιασαν τα μεγάλα κρύα και οι βροχές, το χελιδονάκι ήταν πολύ δυστυχισμένο και μόνο του και δεν είχε και να φάει. Τότε ανέβηκα σε μια σκάλα, το πήρα αγκαλιά και το έβαλα σε ένα μικρό καλάθι στο δωμάτιό μου. Του τύλιξα το φτερό του και του έδωσα

να φάει και να πιεί νεράκι. Όμως η στεναχώρια του δεν έλεγε να φύγει. Σιγά-σιγά το χελιδονάκι δυνάμωσε και την επόμενη άνοιξη μπόρεσε και πέταξε μόνο του στη φωλιά του και να βρει τους γονείς του. Όταν τελείωσε η άνοιξη και το καλοκαίρι, το χελιδονάκι έφυγε μαζί με τους γονείς του. Έτσι ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

4ο Δημοτικό Βύρωνα

Η Αριάδνη

Κάποτε ήταν ένα κορίτσι που το έλεγαν Αριάδνη. Δεν μπορούσε να λέει καλά τις λέξεις που έχουν το γράμμα «ρ». Όταν μιλούσε, όλοι γέλαγαν και την κοροΐδευαν και για αυτό σταμάτησε να κάνει παρέα με τα άλλα παιδιά. Μετά από ένα καλοκαίρι στην τάξη ήρθαν δυο καινούρια παιδιά, ο Φάνης και η Μαργαρίτα. Ήταν αδέρφια. Η Μαργαρίτα είχε το ίδιο πρόβλημα με την Αριάδνη. Η Αριάδνη μετά από λίγο καιρό κατάλαβε πόσο καλοί φίλοι είναι η Μαργαρίτα και ο Φάνης. Ήπαιζαν πάντα μαζί. Τα παιδιά της τάξης ζήλευαν τη Μαργαρίτα, την Αριάδνη και το Φάνη επειδή πάρα πολλά παιδιά έπαιζαν μαζί τους πολύ ωραία παιχνίδια. Τα αδέρφια και η Αριάδνη συνέχισαν μαζί μέχρι την δεύτερα γυμνασίου. Με το πέρασμα των χρόνων το πρόβλημα των κοριτσιών άρχισε να περνάει. Στην τρίτη γυμνασίου η Αριάδνη πήγε στη Σκιάδο και η Μαργαρίτα στη Λάρισα. Η Μαργαρίτα έγινε πολύ χρήσιμος άνθρωπος. Έγινε γιατρός. Η Αριάδνη έγινε δικηγόρος και ο Φάνης αστυνομικός. Αν και πια είχαν χαθεί μεταξύ τους η φιλία αυτή τους έμεινε αξέχαστη.

Λίνα Υφαντίδου
13ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ2

Η φιλία είναι το πιο όμορφο πράγμα στη ζωή. Όχι μόνο για τους ανθρώπους αλλά και για τα ζώα. Τους φίλους μας τους έχουμε για πολλούς λόγους. Όταν είμαστε μικροί παίζουμε, μας βοηθάνε στις δύσκολες στιγμές. Εγώ έχω πολλούς φίλους που τους γνωρίσα στο σχολείο. Έρχονται στο σπίτι μου και παίζουμε, πηγαίνω και εγώ στο δικό τους και μ' αρέσει να κάνω μαζί τους παρέα.

Άκης Ροντογιάννης
16ο Δημοτικό Βύρωνα - Β

9ο Παιδικό
Φεστιβάλ Βύρωνα

ιστορίες

9ο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα ιστορίες

Η αναζήτηση του χαμένου πατέρα

Κάποτε ένας πατέρας, ο κυρ-Τάσος είχε τρία αγόρια. Τον Κωνσταντίνο, τον Αλέξανδρο και τον Ανδρέα. Μια μέρα ο κυρ-Τάσος πήγε να κόψει ξύλα στο δάσος και δεν ξαναγύρισε.

Τότε τα παιδιά του ξεκίνησαν να τον βρουν γιατί είχαν μάθει πως το δάσος είχε πιάσει φωτιά και ανηλούχραν. Προχωρούσαν γρήγορα. Δεν σταματούσαν πουθενά γιατί ο πατέρας τους μπορεί να χρειαζόταν βοήθεια.

Όταν έφτασαν στο δάσος όλα γύρω τους ήταν καμένα. Τα καμένα μαύρα πια δέντρα τους υποδέχτηκαν. Ο δυνατός αέρας που φυσούσε έσπαζε τα καρβουνιασμένα κλαδιά.

Τα παιδιά του κυρ-Τάσου κοίταζαν με φρίκη το μαύρο τοπίο που απλώνόταν γύρω τους. Άρχισαν να τρέχουν από δω κι από κει. Σε μια στιγμή από μακριά ακούστηκε μια φωνή. Ήταν η φωνή του πατέρα τους.

Αμέσως έτρεξαν κοντά του. Με ελαφρά εγκαύματα τον μετέφεραν στο νοσοκομείο. Ευτυχώς δεν ήταν αργά.

Δήμητρα Θωμάκου
13ο Δημοτικό Βύρωνα - Ε2

Μια ιστορία

Το επεισόδιο είχε αρχίσει από χτες. Μόλις βγήκαμε διάλειμμα από μια ασημαντή αφορμή στο παιχνίδι, πιάστηκαν—όχι βέβαια στα χέρια— αλλά με τα λόγια, ο Ιάσωνας κι ο Πετρής. Τρεις, τέσσερις από μας τους άλλους προσπαθήσαμε να τους χωρίσουμε. Δεν άξιζε ένας μεγάλος καυγάς για το τίποτα...

Ο Ιάσωνας στην περίπτωση αυτή, είχε δίκιο... Το άσχημο όμως ήταν ότι του ξέφυγαν προσβλητικά λόγια για τον Πετρή. Τον στόλισε με μπόλικά κοσμητικά επίδετα. Κι όχι μόνον αυτόν, αλλά μίλησε περιφρονητικά και για τον πατέρα του και την πολύτεκνη οικογένειά του. - Είσαι ένας βλάκας, ηλίθιος για να μη αραδιάσω κι άλλα, ξεφώνιζε οργισμένος ο Ιάσωνας, και φουσκώνοντας από θυμό, όλο και ξεφούρνιζε νέους χαρακτηρισμούς.

- Αλλά, τι περιμένεις, είπε σε μια στιγμή κατακόκκινος... Ο πατέρας σου είναι ένας πλανόδιος που γυρίζει στους δρόμους με το καρότσι... Ένας ανθρωπάκος... Ο Πετρής άναψε, έτριξε τα δόντια. Σήκωσε τις γροθιές... μα τον προλάβαμε. Από κείνη την ώρα οι συμμαθητές μου έμοιαζαν με τα κοκόρια. Μια μαλάκωναν, μια αγρίευαν... Σήμερα στο σχολείο, ήταν πάλι μουτρωμένοι και αμίλητοι. Μα σιγά-σιγά, τα

πράγματα άλλαξαν. Ο δάσκαλός μας πήκε στην τάξη με το βλέμμα του, όλους μας. - Το χτεσινό επεισόδιο ήταν μια άσχημη στιγμή στη μαθητική σας ζωή, είπε. Πιστεύω να το 'χουν καταλάβει ο Ιάσωνας κι ο Πετρής. Λάδη κάνουν όλοι... Δεν πρέπει όμως να μένουμε σ' αυτά. Αν έχουμε τη δύναμη να τα διορθώνουμε και να προχωρούμε. Και οι δύο άλλωστε έχουν το φταίξιμό τους: Ο Πετρής αδίκησε τον Ιάσωνα στο παιχνίδι... Κι εκείνος είπε άπρεπες κουβέντες για τον Πετρή, και το χειρότερο για τον πατέρα του και το επάγγελμά του. Δεν είναι τα επαγγέλματα που κάνουν τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι τιμούν το επάγγελμά τους, οποιοδήποτε είναι αυτό. Το να γυρίζει ένας πατέρας στους δρόμους με το καρότσι και να πουλάει φρούτα, για να θρέψει την οικογένειά του, αυτό τον τιμάει και τον αναδεικνύει άξιο πατέρα. Το ίδιο κι εκείνον που σκάβει στους δρόμους ή ταξιδεύει στις θάλασσες ή κάθεται στο γραφείο του και διεκπεραιώνει κρατικές υποθέσεις κλπ. Αρκεί όλοι να κάνουν το καθήκον τους με ευσυνειδησία και τιμιότητα. Εμείς οφείλουμε σεβασμό προς όλους και εκτίμηση για τη δουλειά τους.

Εκείνη τη στιγμή αυθόρμητα σηκώθηκε ο Ιάσωνας από τη θέση του και πλησίασε τον Πετρή.

- Πετρή, σου ζητώ συγνώμη. Μίλησα περιφρονητικά για σένα, τον πατέρα σου και τη δουλειά του.

- Συγχώρεσέ με και μένα, για ό,τι σου έκανα, απάντησε ο Πετρής. Κι οι δυο συμμαθητές μου έδωσαν τα χέρια και συμφιλίωθηκαν.

Στο τέλος ο δάσκαλος είπε σε όλους μας:

- Μην ξεχνάτε αυτό που είδατε σήμερα. Είναι από τα σπουδαία μαθήματα της χρονιάς.

Μακριδάκη Μαρία
9ο Δημοτικό Βύρωνα

Το νησί του θησαυρού

Είναι 2:00 η ώρα το πρωί. Ο συναγερμός χτυπάει. Οι ληστές βγαίνουν απ' το μουσείο κρατώντας στα χέρια τους τον περίφημο βασιλικό θησαυρό, με τα βασιλικά κοσμήματα. Οι αστυνομικοί Σταύρος και Πάνος θα αναλάβουν την υπό-

θεση. Έμαθαν ότι οι δύο κλέφτες πήγαν σε ένα ξερονήσι 100 χιλιόμετρα πιο κάτω απ' την Κρήτη. Έτσι, παίρνουν το αστυνομικό ελικόπτερο και ξεκινούν νότια της Κρήτης. Η θάλασσα φαινόταν ήρεμη. Το νησί φάνηκε από κάτω τους. Ήταν αρκετά μικρό νησί. Κατεβήκανε κάτω με το ελικόπτερο. Το νησί είχε μια ζούγκλα. Βγάλε τον ασύρματο για να επικοινωνούν και χωριστήκανε. Ο Πάνος περπατούσε σιγά μέσα στα χόρτα. Ο Σταύρος περνούσε δίπλα από ένα ταραγμένο ποτάμι.

Ώσπου, καθώς προχωρούσαν, συναντήθηκαν. Μετά είδαν κάτι που δεν είχαν ποτέ ξαναδεί. Ένα παλιό κτίσμα στεκόταν μπροστά τους. Η πόρτα ήταν σκεπασμένη με ιστούς. Μεγάλες αράχνες περπατούσαν πάνω στους ιστούς. Πήρανε ξύλα και βγάλε τους ιστούς. «Στοπ», είπε ο Σταύρος. Άρπαξε μια πέτρα και την έριξε. Η πέτρα κυλώντας ακούμπησε σε μια πλάκα. Ο τοίχος άνοιξε και εμφανίστηκαν κάτι σκάλες. Τις ανεβήκανε. Είδαν τους ληστές και τους πιάσανε. Γύρισαν στην Αθήνα. Όλοι τους δόξαζαν. Ο Πάνος και ο Σταύρος για άλλη μια φορά σταμάτησαν την παρανομία.

Παναγιώτης Περιστερής
9ο Δημοτικό Βύρωνα

Το απερίσκεπτο βασιλόπουλο

Κάποτε ένα βασιλόπουλο καθόταν και συλλογίζονταν: «Κύπτα βρε παιδί μου τι λάθος έκανε ο Θεός, έφτιαξε τις μύγες και τις αράχνες χωρίς λόγο».

Έτυχε κάποτε και κήρυξαν πόλεμο και κυνηγούσαν τον βασιλιά. Αν τον έπιαναν θα έφεπτε το κράτος. Ο Βασιλιάς έτρεχε στο δάσος για να σωθεί. Εκεί που έτρεχε καταιδρωμένος κάθησε κάτω από ένα δέντρο και κοιμήθηκε. Οι στρατιώτες θα τον έπιαναν αν δεν τον τσιμπούσε μια μύγα κι αυτή ήταν η αιτία για να ξυπνήσει και να σωθεί!

Ύστερα από πολύ τρέξιμο είδε μια σπηλιά και μπήκε μέσα για να ξεποστάσει. Και τότε ήρθε μια αράχνη και έφτιαξε το πανί της και σκέπασε το στόμιο της σπηλιάς.

Οι στρατιώτες το πρωί πέρασαν από 'κει και είδαν την σπηλιά. Τότε είπε κάποιος στρατιώτης: «Εδώ έχει κρυφτεί». Ένας άλλος λέει: «Τι λες μωρέ, αν είχε κρυφτεί εδώ το πανί της αράχνης θα είχε σκιστεί», και προχώρησαν χωρίς να μπουν.

Ο Βασιλιάς άκουσε και γονάτισε. Τότε ήρθε στα μυαλά του κι είπε πως τίποτε δεν έχει φτιάξει ο Θεός χωρίς λόγο.

Άννα Σακαρέλλου
10ο Δημοτικό Βύρωνα - Γ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μια επιλογή από τα καλύτερα έργα
ελληνικής και ξένης λογοτεχνίας

ηλικία: από 10 χρόνων
και πάνω
σελ.: 136
τιμή: 980

ηλικία: από 10 χρόνων
και πάνω
σελ.: 152
τιμή: 1.080

ηλικία: από 9 χρόνων
και πάνω
σελ.: 136
τιμή: 980

ηλικία: από 9 χρόνων
και πάνω
σελ.: 96
τιμή: 780

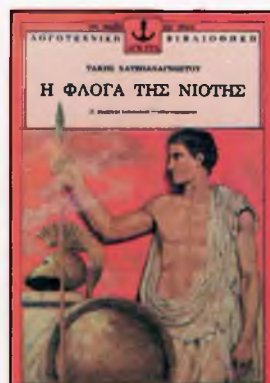
ηλικία: από 9 χρόνων
και πάνω
σελ.: 86
τιμή: 680

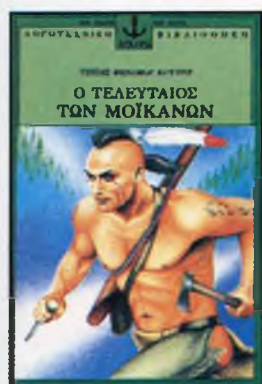
ηλικία: από 10 χρόνων
και πάνω
σελ.: 88
τιμή: 740

ηλικία: από 10 χρόνων
και πάνω
σελ.: 134
τιμή: 980

ηλικία: από 10 χρόνων
και πάνω
σελ.: 96
τιμή: 1.100

ηλικία: από 10 χρόνων
και πάνω
σελ.: 208
τιμή: 1.080

ηλικία: από 9 χρόνων
και πάνω
σελ.: 192
τιμή: 980

ηλικία: από 9 χρόνων
και πάνω
σελ.: 216
τιμή: 1.080

ηλικία: από 9 χρόνων
και πάνω
σελ.: 168
τιμή: 980

Δ. Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α.Β.Ε.Ε.
ΚΗΦΙΣΟΥ 85 - 122 41 ΑΙΓΑΛΕΩ • ΤΗΛ. 3456734 FAX: 3474732

100
ΧΡΟΝΙΑ
ΠΑΡΑΔΟΣΗ
ΣΕ ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

9ο Παιδικό Φεστιβάλ Βύρωνα ιδέες

Στο Παιδικό Φεστιβάλ του Δήμου Βύρωνα δά 'ηρεπε να είχαν μεγάλους πίνακες που να ζωγραφίζουν όλα τα παιδιά. Να έχουν καθαρούς πάγκους για να κάθονται τα παιδιά και να έχουν μία παράγκα για να παίξουν οι μεγάλοι καραγκιόζη και τα παιδιά να διασκεδάσουν. Να φέρουν και τρεις κλόουν και τα παιδιά να παίζουνε και να τραγουδήσουν. Να έχουν καθαρό νερό για να πίνουνε όσοι έχουν διψάσει.

Να έχουν βάλει και μια παιδική χαρά στο φεστιβάλ και τα παιδιά να παίζουν.

Να είναι εκεί κυρίες και να δείχνουν στα παιδιά πώς να ζωγραφίζουν ωραία πράγματα.

Να έχουν κι ένα ταχυδατυλουργό που να κάνει μαγικά. Τα παιδιά του τρίτου κόσμου θα ήθελα πολύ κάποια παιχνίδια για να παίξουν όπως παίζουμε κι εμείς. Και να είναι γεμάτα χαρές.

Μαρίνος Κωνσταντίνος
2ο Δημοτικό Βύρωνα - Δ1

Ελάτε παιδιά

Ελάτε να παίζουμε, να γίνουμε φίλοι.

Παιχνίδι

Τι είναι το παιχνίδι;

Παιχνίδι είναι μια διέξοδος από την κούραση και τα διαβάσματα. Μια διέξοδος από την καθημερινότητα.

Φιλία

Τι είναι η φιλία;

Φιλία είναι το πιο ιερό πράγμα επάνω στη γη. Ιερό για ένα λόγο, γιατί καρποί της είναι η Αγάπη, η Συμπόνια και η Αλληλεξέαρτηση.

Λοιπόν, τι λέτε, θα το δοκιμάσετε;

Πωλίνα Φάκα
3ο Δημοτικό Βύρωνα

Θα ήθελα πάρα πολύ να έρχονται τραγουδιστές ή τραγουδιστριες έστω και μια φορά το μήνα. Και θα ήθελα πάρα πολύ να έρχεται ένας κλόουν ή ένας άνθρωπος που κάνει σστεία ή μαγικά.

Δήμητρα Βαφειάδου
12ο Δημοτικό Βύρωνα

Φίλοι και φίλες του Φεστιβάλ και μάλλον συμπολίτες μου. Πώς θα σας φαινόταν σαν σας έλεγαν ότι το φεστιβάλ σας και οι οργανωτές του και γε-

νικά όλα του τα εντός είναι αντιαισθητικά για παιδιά και τελείως άσχετα;

Επειδή όμως ξέρω τι θα απαντήσετε θα σας προτείνω κάποια πράγματα που δεν πιστεύω να σας φέρουν μπροστά σε κάποιον που θα σας κάνει την ίδια ερώτηση που σας έγραψα εγώ ο ίδιος πιο πάνω. Καταρχήν η ανακοίνωση του φεστιβάλ και οι αφίσες που ίσως θα τοποθετηθούν στα διάφορα μέρη του Βύρωνα θα πρέπει να είναι τραβηχτικές γι' αυτόν που τις βλέπει και ανταποκριτικές σε όλες τις δραστηριότητες του φεστιβάλ. Το φεστιβάλ θα πρέπει να γίνει σε χώρο ικανοποιητικό και απλόχωρο τόσο για να αποδεχθεί τους θεατές του όσο και για να είναι άνετος για όλες τις δραστηριότητες του φεστιβάλ. Ίσως κάτι που μπορεί να αποφέρει κάμποσους ενήλικες θεατές οι αυτές τη διαδήλωση είναι να υπάρχουν και πράγματα για μεγάλους. Θα είναι βέβαια πολύ δύσκολο ένα παιδικό πρόγραμμα να μετατραπεί σε πρόγραμμα κάπως κατάλληλο για ενήλικους αλλά κάτι θα σκεφτούν οι οργανωτές του φεστιβάλ Βύρωνα.

Όσο για μένα προσωπικά μάλλον δεν θα είμαι παρών για να δω αν θα αποφέρει κάποια αποτελέσματα η έκθεσή μου αλλά από εκεί που θα είμαι, θα είμαι χαρούμενος που ίσως να βοηθήσα στο φετινό φεστιβάλ του δήμου μου.

Άγγελος Μπανός
9ο Δημοτικό Βύρωνα

Το σπίτι μου είναι θάνατος
και η φίλια μου ζωή.

Βρισκόμαστε μέσα στη δίνη του πολέμου. Παντού επικρατεί ησυχία. Το μόνο που ακούγεται είναι ο θόρυβος των όπλων. Περνάς έξω απ' τα νοσοκομεία και ακούς κραυγές πόνου, στριγκλιές που παρακαλούν να ζήσουν. Μέσα σ' όλα αυτά είναι κι η Ειρήνη. Η Ειρήνη είναι 8 χρονών. Ζει κι αυτή μέσα στην κακομοιριά. Εξαιτίας αυτού του πολέμου είναι... ή μάλλον έγινε, ορφανή. Πριν 8 ημέρες είχε τα γενέθλιά της.

Ήταν χαρούμενη που είχε τα γενέθλιά της. Οι γονείς της το μόνο που κατάφεραν να της δωρίσουν ήταν ένα κόκκινο τριαντάφυλλο. Μα... μέσα σε όλα αυτά, τις ωραίες αυτές στιγμές, ένα αεροπλάνο άρχισε να βομβαρδίζει. Οι γονείς της το κατάλαβαν και την προειδοποίησαν. Τα λόγια που της είπαν τώρα αντηχούσαν στα αυτιά της. «Φύγε μακριά!» «Κρύψου σε ασφαλές μέρος.» «Φύγε απ' το καταραμένο αυτό μέρος. Φύ... γεε...».

Τώρα είναι μόνη της. Μα, τι συμβαίνει! Ακούει πάλι αυτή τη βουή που είχε ακούσει στα γενέθλιά της. «Φύγε» Άκουσε τα λόγια των γονιών της μα δεν ήταν αυτοί. Ήταν... ήταν ένας νεαρός.

- Εί! Ακούς; Πώς είσαι; Πονάς;
- Λίγο. Μα έχω, νομίζω, μια πληγή στο χέρι. Δεν είναι τίποτα. Άσε με τώρα.
- Άσε τους ηρωϊσμούς. Έλα, ακολούθησέ με. Εδώ κονιά έχει μια πηγή. Θα κόψω το πουκάμισό μου λουριδες. Έλα. Πραγματικά αυτό έγινε. Της έπλυνε την πληγή και της την έδεσε.

- Πονάω και νυστάζω!
- Έχεις χάσει αίμα. Μα, πώς σε λένε;
- Ειρήνη και είμαι 8 χρονών.
- Τι είσαι;
- Αα! Χριστιανή Ορθόδοξη. Εσύ;
- Εμ! Μουσουλμάνος! Δε θέλω να πιστέψεις ότι θέλω το θάνατό σου. Δεν είμαστε εχθροί.
- Το ξέρω. Εδώ δεν υπάρχουν εχθροί. Υπάρχουν άνθρωποι που μαλώνουν

για... ούτε κι αυτοί ξέρουν.

- Έλα! Έλα να ξαπλώσεις.

- Ν...υστάζω.

Αυτό ήταν. Μια φίλια μεγαλώνει. Μέσα σ' αυτή τη δίνη ενός πολέμου μια φίλια αναδειχτεί. Η μια Χριστιανή, ο άλλος Μουσουλμάνος. Κανονικά θα ήταν εχθροί. Μα κι οι δύο έχουν λογική.

- Πώς σε λένε; ρώτησε η Ειρήνη.

- Φίλλιπ.

- Εμένα Ειρήνη.

- Πας σχολείο; Ή μάλλον πήγαίνες;

- Ναι! Εσύ δούλευες;

- Όχι. Σπούδαζα. Μόλις πέρσι πήρα το πτυχίο μου. Είμαι γιατρός, παθολόγος.

- Γί' αυτό ήξερες για την πληγή μου!

Η σχέση τους με τον καιρό ζεσταίνονταν. Ο Φίλλιπ μάθαινε όλο και περισσότερα για την Ειρήνη.

Το σημαντικό ήταν πως ο Φίλλιπ έφτανε στην ηλικία της. Είχαν 17 χρόνια διαφορά. Όπως είπα, έφτανε στην ηλικία της. Γινόταν ίσος μ' αυτήν. Έπαιζε, γελούσε, συμπεριφερόταν όπως αυτή, ώστε η Ειρήνη να νιώθει άνετα. Πίστευε πως αν νιώσει πώς είναι στην πραγματικότητα η ζωή, όταν τελειώσει αυτός ο πόλεμος, θα 'χει κάποια καλή ανάμνηση. Αλλά και τώρα που ο πόλεμος δεν έχει τελειώσει θα λείε στα άλλα παιδιά τι ωραία που περνάει, θα ζηλεύουν και θα προσπαθούν όσο μπορούν, με ό,τι μέσο μπορούν, να σταματήσουν τον πόλεμο.

- Πονάω! είπε η Ειρήνη ξυπνώντας.

Αυτό άκουσε ο Φίλλιπ και σταμάτησε τις σκέψεις του.

- Θα πάω στο νοσοκομείο να βρει έναν ορό κι ένα παυσίπονο. Εσύ κάτσε... εδώ ή μάλλον θα σε πάω σπίτι σου.

Ο Φίλλιπ κατάλαβε πως οι γονείς της δεν ζούσαν.

- Το σπίτι μου είναι Θάνατος. Παντού υπάρχουν αίματα και τα πτώματα των γονιών μου. Δε θέλω ούτε μπορώ να πάω εκεί.

Ο Φίλλιπ έφυγε. Άρχισε να πλησιάζει στο νοσοκομείο όταν «Βομβαρδίζουν το Βαγκ».

Ο Φίλλιπ άρχισε να τρέχει σαν τρελός. Στο Βαγκ είχε αφήσει την Ειρήνη!!!

Όταν έφτασε εκεί είδε αρκετά πτώματα. Άκουσε μια φωνή. Ελπίδες γέμισαν την καρδιά του, γιατί η φωνή αυτή ήταν γνωστή. Φτάνοντας στο μέρος όπου άκουσε τη φωνή, είδε... ένα πτώμα. Το σώμα της Ειρήνης!!! Καημένη Ειρήνη!

- Όχι!!!!!!

Ο Φίλλιπ ένιωθε πως είχε πεθάνει κι αυτός.

Ο Φίλλιπ πέρασε ένα ισχυρό σοκ. Είχαν περάσει 7 μήνες απ' το θάνατό της. Την αγάπησε, την πόνησε. Την αγάπησε ως... αδερφή του, παιδί του.

Ο Φίλλιπ κατάλαβε πως δεν μπορούσε να κάτσει με σταυρωμένα τα χέρια. Κάτι έπρεπε να κάνει για τα παιδιά. Την απόφασή του την πήρε στο μνημόσυνο της Ειρήνης. Γιατί ο Φίλλιπ της έδωσε με χριστιανική τελετή, μιας και ήταν Χριστιανή η Ειρήνη.

Η απόφασή του ήταν να διοριστεί ως γιατρός και να βοηθάει τα παιδιά που χτυπούσαν... απ' τον πόλεμο. Η Ειρήνη πέθανε εξαιτίας του πολέμου. Πέθανε γιατί ο πόλεμος την τραυμάτισε. Αυτό θα προσπαθούσε να κάνει ο Φίλλιπ. Να βοηθάει τα τραυματισμένα παιδιά.

Η φίλια του Φίλλιπ και της Ειρήνης ήταν μια ζεστή φλόγα μες στον πάγο του πολέμου.

Ελάτε να γίνουμε φίλοι παίζοντας. Αυτό έκανε κι ο Φίλλιπ. Κι έτσι έγιναν φίλοι με την Ειρήνη. Γίνετε φίλοι λοιπόν. Τέλος

Λεωνίδας Σταυρόπουλος
Το 10 Δημοτικό Βύρωνα - ΣΤ2

Μια παράξενη ιστορία
του Κοντοπαρμυδά

9ο Παιδικό
Φεστιβάλ Βύρωνα
ιστορίες

Παραμύδι

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια παραθαλάσσια πόλη που ήταν χτισμένη πάνω σε ένα ψηλό βουνό, ζούσε μια πεντάμορφη που όλος ο κόσμος, την έλεγε τέρας. Ο πατέρας της, που ήταν πανύψηλος νάνος, ήταν τεμπέλης και δούλευε όλη την ημέρα ξαπλωμένος στο κρεβάτι του. Η μητέρα της, μια πολύ χοιρινή γυναίκα, όλο έτρωγε γιατί δεν πεινούσε καθόλου.

Πρωί-πρωί, μόλις άρχισε να βραδιάζει, τρέχαν και οι τρεις σιγά-σιγά στον κήπο τους, που ήταν κατάξερους και κόβανε λουλούδια. Η πεντάμορφη που τη λέγανε «Γιαννάκη», φώναξε μια γειτόνισσά τους που το σπίτι της ήταν μακριά, να πάει στο σπίτι της «Γιαννάκης», δηλαδή της πεντάμορφης, για να παίξουν. Τα κοριτσάκια μια κάθονταν κάτω, μια παίζαν κυνηγητό, μια ρίχναν τη θάλασσα στις πέτρες, μια πετούσαν χαμηλά το τόπι και μια ψαρεύαν με τα ψάρια τα αγκίστρια. Στο τέλος φάγανε ψωμί και τυρί, γιατί ήταν πολύ χορτάτες. Έτσι περνάγανε την ημέρα κι οι τρεις, εμείς ζήσαμε χειρότερα και αυτοί καλύτερα.

γο άτακτα. Ένα κουνελάκι μια μέρα πήγαινε σιγά-σιγά στο δάσος και είδε ένα σταχτή κούνελο, του τράβηξε την καρέκλα και έπεσε ο σταχτής κούνελος κάτω, τον είδε όμως το κουνελάκι και πήγε αμέσως στον δάσκαλό του και του τα είπε όλα. Ο Δάσκαλος ο Κούνελος το έδειρε το κουνελάκι. Το κουνελάκι μετά έμαθε πως δεν πρέπει να κάνουμε αταξίες.

Δήμητρα Βαφειάδου
12ο Δημοτικό Βύρωνα

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς. Ήταν πολύ στενοχωρημένος γιατί δεν ήξερε τι πράγμα μπορούσε να κάνει. Ο Λαός δεν τον ήθελε και φώναζε συνθήματα εναντίον του. Εκείνα τα χρόνια ήρθε ένα παιδί σ' αυτήν την πόλη και ήταν χαρούμενο. Ο Βασιλιάς έμαθε γι' αυτό το παιδί και το κάλεσε στο βασίλειό του. Όταν ήρθε το παιδί στο βασίλειο ο Βασιλιάς το ρώτησε αμέσως πώς τον λένε και αυτό το παιδί του απάντησε Δημήτρης Κοντοές. Γιατί είσαι χαρούμενος Δημήτρη; Εδώ πιο πέρα ανακαλύφτηκε το παιδικό φεστιβάλ που διοργανώνει ο Δήμος Βύρωνα και τώρα όλα τα παιδιά παίζουν, τραγουδούν, γελάνε και κάνουνε πολλά άλλα πράγματα. Ο Βασιλιάς ενθουσιάστηκε με την απάντηση του παιδιού και ίδρυσε την άλλη χρονιά το 9ο φεστιβάλ Βύρωνα. Το έκανε δίπλα στο κάστρο και ήταν το μεγαλύτερο φεστιβάλ που είχε γίνει ποτέ. Παντού υπήρχαν μπалόνια πολύχρωμα, παιχνίδια για όλα τα παιδιά και έβλεπε μόνο γελαστά και χαρούμενα παιδιά. Έτσι ιδρύθηκε το παιδικό φεστιβάλ Βύρωνα. Έτσι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

ποιητής: Δημήτρης Κοντοές
9ο Δημοτικό Βύρωνα

Τα τρία κουνελάκια

Σ' ένα μεγάλο χτήμα ζούσε μια φορά η κυρία ΚΟΥΝΕΛΑ με τα τρία παιδιά της. Είχε τρία χαριτωμένα παιδάκια, τρία όμορφα κουνελάκια, ήταν και τα τρία λί-

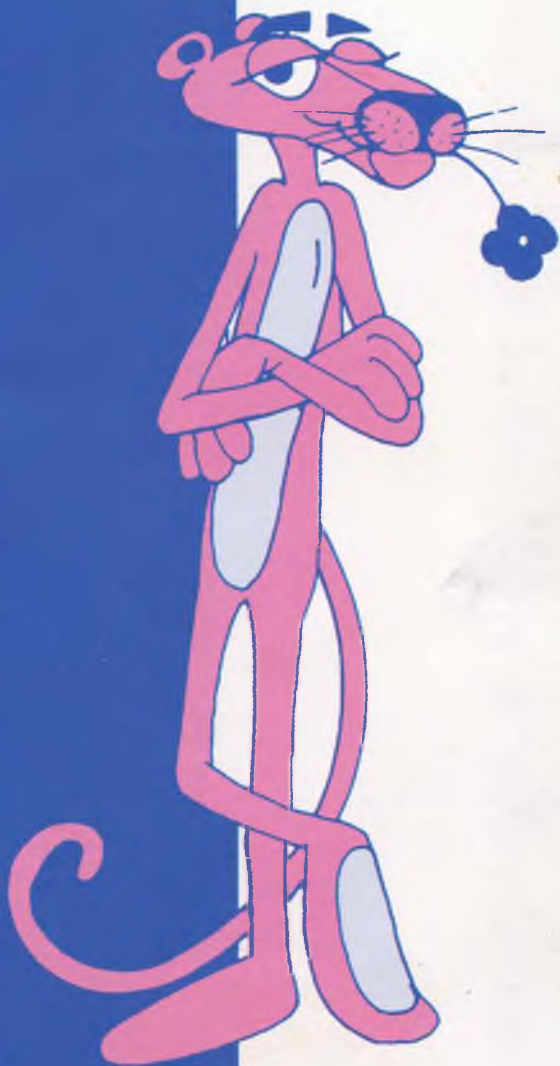
Σκέφτομαι και γράφω για τη φίλιά μου

Έχω μια φίλη, που τη λένε Ιωάννα. Η φί-

10 χρόνια κοντά σας
10 χρόνια φροντίδας
για το ντύσιμο του παιδιού σας

γιατί και το παιδί
έχει δικαίωμα στη μόδα

ΡΟΖ ΠΑΝΘΗΡΑΣ

ΜΠΕΜΠΕ - ΠΑΙΔΙΚΑ

Ν. Ελβετίας 14 - Βύρωνας

τηλ.: 76.44.876

Μια παράξενη ιστορία
του Κοντοπαρμυδά

Ο γκρινιάρης

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια παραθαλάσσια πόλη που ήταν χτισμένη πάνω σε ένα ψηλό βουνό, ζούσε μια πεντάμορφη που όλος ο κόσμος, την έλεγε τέρας. Ο πατέρας της, που ήταν πανύψηλος νάνος, ήταν τεμπέλης και δούλευε όλη την ημέρα ξαπλωμένος στο κρεβάτι του. Η μητέρα της, μια πολύ χοινοθήκη γυναίκα, όλο έτρωγε γιατί δεν πενούσε καθόλου.

Πρωί-πρωί, μόλις άρχισε να βραδιάζει, τρέχαν και οι τρεις σιγά-σιγά στον κήπο τους, που ήταν κατάξερρος και κόβανε λουλούδια. Η πεντάμορφη που τη λέγανε «Γιαννάκη», φώναζε μια γειτόνισσά τους που το σπίτι της ήταν μακριά, να πάει στο σπίτι της «Γιαννάκης», δηλαδή της πεντάμορφης, για να παίξουν. Τα κοριτσάκια μια κάδονταν κάτω, μια παίζαν κυνηγητό, μια ρίχναν τη θάλασσα στις πέτρες, μια πετούσαν χαμηλά το τόπι και μια ψαρεύαν με τα ψάρια τα αγκίστρια. Στο τέλος φάγανε ψωμί και τυρί, γιατί ήταν πολύ χορτάτες. Έτσι περνάγανε την ημέρα κι οι τρεις, εμείς ζήσαμε χειρότερα και αυτοί καλύτερα.

Τα τρία κουνελάκια

Σ' ένα μεγάλο χτήμα ζούσε μια φορά η κυρία ΚΟΥΝΕΛΑ με τα τρία παιδιά της. Είχε τρία χαριτωμένα παιδάκια, τρία όμορφα κουνελάκια, ήταν και τα τρία λίγο άτακτα. Ένα κουνελάκι μια μέρα πήγαινε σιγά-σιγά στο δάσος και είδε ένα σταχτή κούνελο, του τράβηξε την καρέκλα και έπεσε ο σταχτής κούνελος κάτω, τον είδε όμως το κουνελάκι και πήγε αμέσως στον δάσκαλό του και του τα είπε όλα. Ο δάσκαλος ο Κούνελος το έδωσε το κουνελάκι. Το κουνελάκι μετά έμαθε πως δεν πρέπει να κάνουμε αταξίες.

Δήμητρα Βαφειάδου
12ο Δημοτικό Βύρωνα

Παραμύδι

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς. Ήταν πολύ στενοχωρημένος γιατί δεν ήξερε τι πράγμα μπορούσε να κάνει. Ο λαός δεν τον ήθελε και φώναζε συνθήματα εναντίον του. Εκείνα τα χρόνια ήρθε ένα παιδί σ' αυτήν την πόλη και ήταν χαρούμενο. Ο Βασιλιάς έμαθε γι' αυτό το παιδί και το κάλεσε στο βασίλειό του. Όταν ήρθε το παιδί στο βασίλειο ο Βασιλιάς το ρώτησε αμέσως πώς τον λένε και αυτό το παιδί του απάντησε Δημήτρης Κοντοές. Γιατί είσαι χαρούμενος Δημήτρη; Εδώ πιο πέρα ανακαλύφτηκε το παιδικό φεστιβάλ που διοργανώνει ο Δήμος Βύρωνα και τώρα όλα τα παιδιά παίζουν, τραγουδούν, γελάνε και κάνουνε πολλά άλλα πράγματα. Ο Βασιλιάς ενθουσιάστηκε με την απάντηση του παιδιού και ίδρυσε την άλλη χρονιά το 9ο φεστιβάλ Βύρωνα. Το έκανε δίπλα στο κάστρο και ήταν το μεγαλύτερο φεστιβάλ που είχε γίνει ποτέ. Παντού υπήρχαν μπαλόνια πολύχρωμα, παιχνίδια για όλα τα παιδιά και έβλεπε μόνο γελαστά και χαρούμενα παιδιά. Έτσι ιδρύθηκε το παιδικό φεστιβάλ Βύρωνα. Έτσι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

ποιητής, Δημήτρης Κοντοές
9ο Δημοτικό Βύρωνα

Σκέφτομαι και γράφω για τη φίλιά μου

Έχω μια φίλη, που τη λένε Ιωάννα. Η φίλη μου μένει μακριά από μένα, στο νησί της. Γνωριστήκαμε το καλοκαίρι, όταν πήγαμε εκεί για τις διακοπές μας. Κολυμπούσαμε μαζί, παίζαμε στην αμμουδιά, γίναμε αχώριστες φίλες.

Κλάψαμε κι οι δυο, όταν χωρίσαμε. Μου γράφει τώρα πως με περιμένει.

• Μαρία Κρήτα
16ο Δημοτικό Βύρωνα

Μια φορά ήταν ένας άνθρωπος που είχε ένα μεγάλο ελάττωμα, να γκρινιάζει συνεχώς με όλα και προπάντων όταν γύριζε στο σπίτι από τη δουλειά και έβρισκε το φαγητό ανάλατο, κρύο ή ζεστό. Με τίποτα δεν ήταν ευχαριστημένος. Μια μέρα γυρίζοντας στο σπίτι βλέπει πάνω στο τραπέζι τέσσερα διαφορετικά φαγητά. Φωνάζει αγριεμένος τη γυναίκα του και της λέει: Ποιος σου είπε να φτιάξεις τέσσερα φαγητά; Γυρίζει τότε η γυναίκα του και του φέρνει στο κεφάλι ένα από τα φαγητά λέγοντάς του: Δεν υποφέρεσαι πια. Από εκείνη τη μέρα δεν ξαναγκρινιάζει για το φαί.

Διονυσία Καραμαρούδη
14ο Δημοτικό Βύρωνα

Ένα παραμύδι

Μια φορά στην Περσία ήταν ένας βασιλιάς και μια βασίλισσα. Μαζί κάνανε ένα αγόρι όμως πέθανε ο βασιλιάς και με τους κανόνες της Περσίας, η βασίλισσα παντρευότανε τον αδερφό του βασιλιά. Με αυτόν έκανε ένα άλλο αγόρι. Ο βασιλιάς αυτός πέθανε και τον θρόνο τον πήρε η βασίλισσα. Όταν μεγάλωσαν όμως τα παιδιά ζήτησαν από τη μητέρα τους να πει ποιος θα ήταν ο βασιλιάς. Η μητέρα τους όμως τους αγαπούσε και τους δύο και δεν μπόρεσε να αποφασίσει. Τότε έγινε πόλεμος μεταξύ των δύο αδερφών. Για να μην χυθεί πολύ αίμα ο καθένας είχε δύο πύργους σε ελέφαντες, δυο αξιωματικούς, μερικούς καβαλάρηδες και λίγους στρατιώτες. Το δεύτερο παιδί αυτοκτόνησε γιατί είχε πιαστεί αιχμώλωτος και ντρεπόταν. Η βασίλισσα όμως δεν το κατάλαβε και πήγε να σκοτωθεί. Όμως το παιδί της την σταμάτησε και της εξήγησε τι έγινε. Είχε φτιάξει ένα τραπέζι με λίδους και δημιούργησε ξύλινους στρατιώτες. Έτσι της εξήγησε τι έγινε. Μετά από πολύ καιρό ένας άνθρωπος δημιούργησε το ΣΚΑΚΙ.

11ο Δημοτικό Βύρωνα

Ευχαριστούμε

όλα τα παιδιά, για τα κείμενα (παραμύδια, τραγούδια, ποιήματα) που μας έστειλαν.
Διαλέξαμε μερικά μόνο από αυτά, με το σκεπτικό πως ήταν πιο κοντά στο θέμα του Φεστιβάλ,
διαπιστώνοντας ταυτόχρονα πως υπήρχαν κι άλλα πολύ καλά κείμενα,
που κάποια άλλη στιγμή θα παρουσιάσουμε.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΩΝ ΒΡΑΧΩΝ '94

ΘΕΑΤΡΟ ΒΡΑΧΩΝ
ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

15 Ιουνίου - 25 Ιουλίου

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ- ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ : ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Δ. ΒΥΡΩΝΑ, ΧΡ. ΣΜΥΡΝΗΣ 81, ΤΗΛ: 7655748 - 7526666

ΣΤΗ ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

